

دالی بۆش و دهرکوتەکانی له گوتاردا:

خوێندندهوی لاکلاتزیی پۆمانی کەوتنی ئاسمانەکان بەرهمەمی جەبار جەمال غەریب

تووڕەج خوسرهوی^۱

بەختیار سەجادی^۲ (نوێسندهٔ مسۆل)

(مقالهٔ پژوهشی)

کاتی وەرگرتن: ۱۹ی سەرماوه‌زی ۱۴۰۲، کاتی پەرێزان: ۳ی گەلاوێژی ۱۴۰۳، ل. ۲۲۲-۱۹۳

DOI: [10.22034/jokl.2024.63395](https://doi.org/10.22034/jokl.2024.63395)

کورتە

چکیده

بررسی دال تهی، که یکی از مفاهیم نوآورانهٔ لاکلاو و موفه است، راهی است برای خوانش متون و تحلیل حوزه‌های تفکیک شده گفتمان و عناصر سازندهٔ آن. دال تهی، همچون صداها اصطلاح نظری و نقد ادبی، ابزاری است در دست پژوهشگر تا معناها و نشانه‌های پنهان در متن را کشف کند؛ همچنین نحوهٔ تغییر و کاربرد واژه‌ها و جایگاه‌شان را در فضای معنایی و معرفتی نشان دهد. در این پژوهش، تلاش شده است رمان سقوط آسمان‌ها، اثر جبار جمال غریب بر اساس دیدگاه‌های لاکلاو و موفه تحلیل شود و به دال‌های تهی‌ای که در متن برجسته شده‌اند، پرداخته شود. برای این کار، ابتدا نظریهٔ گفتمان و مفاهیم کلیدی لاکلاو بررسی و سپس در متن رمان شناسایی شده‌اند. نتیجهٔ پژوهش نشان می‌دهد که دال‌های تهی در زبان و ساختار گفتمان چه جایگاهی دارند، چگونه مفصل‌بندی می‌شوند و به‌طور کلی چگونه تثبیت می‌یابند. همچنین، به بررسی این نکته پرداخته شده است که شخصیت «آسو» چگونه در این رمان معرفی شده، هویت خود را چگونه شکل می‌دهد و در نهایت چگونه گفتمان غالب از طریق دال تهی شکاف‌ها را پر کرده، هم‌ارزی ایجاد می‌کند و مرزهای خود را مشخص می‌کند. گفتمان دینی از طریق دال تهی توانسته است فضای خالی واژه‌ها را با معنای خاص خود پر کند و شخصیت‌های درون متن را به سوی خود جذب کند و به خواسته‌هایی که جامعه پاسخی برای آن‌ها نداشته است، پاسخ دهد.

واژگان کلیدی: گفتمان، دال تهی، سوژه، هژمونی، تخصص، مفصل‌بندی

لیکدانه‌وی دالی بۆش، که چه‌مکیکی داهینه‌رانه‌ی لاکلاو و موفیه، پینگه و دهره‌تیکه بۆ خوێندنه‌وی دق و شیکاری و تیگه‌پشتنی یواره قۆناغمه‌ندکانی گوتار و پاژه پینکته‌ره‌کانی ئەم ده‌ره. دالی بۆش، هاوشیوی سەدان زاراوی تیوری و ڕه‌خه‌ی نه‌دی، پینوتنی هزری توێژه بۆ درخستنی هێمانه و کەلێنه‌کانی ناخی دق؛ هه‌روه‌ها شێوی ئال‌و‌گۆڕ و به‌کارهێنانی وشه و پینگه‌کی له هه‌رنه‌می بازنه‌ی واتایی و مه‌غریفیدا پێشان دهد. ئەم توێژینه‌وه‌یه‌دا، پۆمانی کهرتێی ئاسمانه‌کان، به‌رهمه‌می جەبار جەمال غەریب، به‌پێی ڕوانگه‌کانی لاکلاو و موفه، تاوتۆی کراوه و دست‌خراوته سه‌ر نه‌و داله بۆشانه‌ی ئەم ده‌قه‌دا نوێندراوه‌ته‌وه. بۆ ئەم کاره، سه‌ره‌ئا تیوری گوتار و چه‌مکه‌ پسی‌زانه‌کانی لاکلاو لیک دراوه‌ته‌وه و پاشان له ده‌قی پۆمانه‌که‌دا دیاری کراوه. نه‌نامه‌کان دره‌یخا داله بۆشه‌کان له زمان و له پینکته‌ی گوتاردا چ پینگه‌کیان هه‌یه، به‌چ شێوه‌یه‌ک جو‌مگه‌به‌ندی ده‌کڕن و به‌گشتی چۆن سه‌قام ده‌کرن. له پال ئەمه‌شدا، تیشک خراوته سه‌ر نه‌و خاله که که‌سایه‌تی «آسو» ئەم پۆمانه‌دا چۆن پێناسه کراوه، شوناسی خۆی چۆن ده‌سته‌به‌ر ده‌کا و له ناکامدا چۆن گوتاری زال له پینگه‌ی دالی بۆشه‌وه قه‌لشته‌کان پر ده‌کاته‌وه، هاوته‌ریبی پینکده‌نیته‌ و سنووری خۆی ده‌ستنیشان ده‌کا. گوتاری نایینی له پینگه‌ی دالی بۆشه‌وه، توانیوه‌یه‌تی به‌و واتایه‌ی خۆی مه‌به‌سته‌یه‌تی بۆشایی وشه‌کان پر بکاته‌وه و که‌سایه‌تییه‌کانی نێو ده‌قه‌که، به‌رو له‌ی خۆی ڕابکێشیت و خواستی یه‌ چاره‌سه‌ری کۆمه‌لگا، وه‌لام به‌داته‌وه.

وشه‌گلی سه‌ره‌کی: گوتار، دالی بۆش، سوژه، هێژمۆنی، دژگه‌ری، جو‌مگه‌به‌ندی

۱- پیشه‌کی

تیرنێستۆ لا کلاڤۆ^۱ و شانتال مووفی^۲، دوو بیرمەند و تیۆری داپژێری هەلکەوتەیی هاوچەرخی کە هەولیان داوە بە کەلک وەرگرتن لە بۆچوون و ڕوانگەکانی کەسایەتیک وەک کوو سوسوور^۳، ئالٹوسیر^۴، فوکۆ^۵، دیریدا^۶ و لاکان^۷ و هەروەها تێکەه‌لکێش کردنی ئەو بۆچوونانە، تیۆرییە کەیان لە بواری گوتاردا داپژێرن و چوارچۆنیەکی بۆ دەستینیشان بکەن. ئەوان چەندین چەمک و دەستەوشەیان داناوە و پێناسەی چەندین چەمکی پیش خۆیان، بەپێی تیۆرییە کەیان گۆراوە تا ڕێچکەکی تایبەت و جیاوازی خۆیان دیاری بکەن و بەرو پیشەوای بەرن.

پیش ئەوێ دالی بۆش^۸ و قۆناغە یەک بەدوای یەکەکانی پێکھاتن و جیگیربوونی لە چوارچۆنی گوتاردا بخێنە بەر باس و توێژینەو، پێویستە گوتار و ئەو بەستینەیی تییدا ئەم دالە بیچمەندی دەکێت، بە گشتی تاوتوێ بکێت. ئەگەرچی گوتار لە لایەن تیۆری داپژێرانی ئەم بواریوە پێناسەی زۆری بۆکراوە، بەلام هەریەک لەمانە لە شوێنی خۆیدا دەتوانێت بۆ تاوتوێ کردنی هەر جۆرە دەتیک بەسوود بێت و خێندەوێ جیاواز بە دەستەو بەدات. لەم توێژینەو، سەرەڕای ئاماژە بە گوتار و پێناسە جیاچاکی لە لایەن تیۆری داپژێرەو، بۆچوونەکانی لا کلاڤۆ لەم بواریدا و چەمکە پەسپۆرانی کانی لێک دراوەتەو و بەپێی دەقە کە تاوتوێ کراون. هەروەها قامک خراوتە سەر ئەو گوتارە لا کلاڤۆ و مووفی پێناسەی دەکەن و، سەرنج دراوە بەو دالانەیی ئەوان لە بەروپیش بردنی تیۆرییە کەیی خۆیاندا کەلکیان لێ وەرگرتووە.

بە مەبەستی تێگەیینی زۆرتر لە دالی بۆش و شیوێی پێکھێنانی لە گوتاردا، زاراوە گەلێکی دیکەیی پێوەندیدار وەک کوو سووژە، دژگەری، هێژیمۆنی، جومگەبەندی، هاوتەریبی و جیاوازی بەپێی بۆچوونەکانی لا کلاڤۆ و مووفی لێک دراوەتەو. گوتار و ئەو شیکارییە لا کلاڤۆ و مووفی لە سەری پیادەیی دەکەن، زۆرتر بەرو لای تیۆری داپژێرندا دەروات و کەمتر ئاوپ لە شیکردنەو دەدەنەو. ئەوان تیۆرییە کەیی خۆیان بە هەلۆەشانندەو تیۆرییە کانی دیکە ڕێک دەخەن. بە واتایەکی تر «بە تێه‌لکێش کردن و تێکەل کردن و چاک کردنەو دوو نەریتی سەرەکی، واتە مارکسیزم و پێکھاتەیی خاوی، پەریان بە تیۆرییە کەیان دا» (یورگنس و فیلیپس، ۱۳۸۹: ۵۴).

1. Ernesto Laclau
2. Chantal Mouffe
3. Saussure
4. Althusser
5. Foucault
6. Derrida
7. Lacan
8. Empty signifier

پۆمانى کەوتنى ئاسمانەکان، ههشتهمین پۆمانى جەبار جەمال غەریبە و جیاوازییه کی بهرچاوی له گەل بەرهمه مه کانى دیکهیدا له بارى گێرانهوه، گەلآلهی چیرۆک، گێرەر و شیوهی داریشتنی دهقدا ههیه. گەلآلهی تۆکمە، گێرانهوی بی لایه نانه، نواندنهوی پروودا و کردهوه و بیرکردنهوه کان، قامک خستنه سهر چه ندىن مژاری جیاچای باسنه کراو و تابوو، کهسایه تی پهره ری به هیز، گۆرانی کهسایه تی کاراکته ره کان و هه ندی مۆرکی به ییزی دهقه که، بهربلاوییه کی دهوله مند و فره په هندی بهم پۆمانه به خشیوه. لهم پۆمانه دا نووسهر په رزاهه ته سهر هه ندی مژاری ده گمه ن و تابوو و به گریدانی گێرانه وه مه ندی ئەم بابە تانه له بازنیه کی گێرانه وه ییدا هه ولی داوه له چوارچێوهی گوتاری جیاچادا، ئەو مژارانه بنوینیته وه. پۆمانی کەوتنى ئاسمانەکان، سه ری له زۆر ئاقار و دهقه ری مړویی داوه؛ له ههر به شییکا، چیرۆکیکی بۆ ئەم مه به سته ئافرانده وه و پێوه ندی بینراو و نه بینراوی نیوان ئەم چیرۆکانه له ئاکامدا ئەم دهقه ی به ره هم هیناوه. ئەم شیوه تۆمارکردنه ی ژبان، واته نووسین و گێرانه وه، که تییدا ئەندیشه، رهفتار و لایه نه دهروونییه مړویییه کان له دۆخی جۆراوجۆردا، له قهواره ی وشه، واتا و دهلاله تی نووسراودا خۆی ده رده خات، یه کی لهو بوار و ده رفه تانه یه مړۆف ده توانی تییدا خۆی بنوینیته وه. «تۆمارکردن به شیوه ی جۆراجۆر تاکه رێکاره بۆ زیندوو هیشتنه وه ی پروودا و گه لی میژویی له زهین و کۆیادی مړۆفه کاند» (ئه حمه دزاده، ۲۰۲۲).

ئه ده بی شه ر، که له دلیدا ئەده بی زیندان به شیکی بهرچاوی ئەم پۆمانه پێک ده ییت، یه کی که له قۆناغه سه ره کییه کانى ئەم دهقه یه که زۆریه کی کهسایه تییه کان و پێشاهاته کان، به شیوه ی راسته وخۆ یا ناراسته وخۆ، له ژیر کارتیکه ری ئەم بابە ته دان. لهم به ره مه مه دا شه ر (شه ری نیوان ئیژان و عیراق)، ده ریکی سه ره کی و ده ستینیشانه کی له به ره وه پیش بردنی چیرۆکه که و گەلآلهی چیرۆکه که دا هه یه و هه موو پروودا وه کان به چه شنیک بۆ ئەم بابە ته ده گه رپێنه وه. «پۆمانی سه ره که وتوی بواری شه ر به ده رخستن و شیکردنه وه ی ورد و هه مه لایه نه ی هه سته کانى مړۆف لهم کاته دا، ده بیته به و که ره سته گرنگه ی که فایلی مړۆفه شه ر که ره کان و ئەوانه ی که وتونه ته ژیر کاریگه رییه کانى شه ر ده کاته وه و وه ک به لگه یه کی میژویی ده بیته تۆمارگه ی ئاکاره کانى مړۆف دژی هاو په گه زه کانى خۆی» (هه مان، ۲۰۲۲).

له پێوه ندی له گەل گوتاری شه ردا، که ئاکامی دژبه ری و دووبه ره کیی نیوان دوو روانگه، بیر یا خواسته، و کاتی پروبه پروبوونه وه ی ئەم دوو لایه نه ئەگه ر سنوره کان تیپه ریژن، شه ری لی ده که ویتنه وه، ئەگه ر سه ره نجی کۆمه لگا و به سیتی کۆمه لایه تی لهم پۆمانه دا بدریت، ئەم دووبه ره کییانه له دیارده جیاچا کانی پێکه یینه ری ئەم به سیتی نه وه بهرچا و ده که ویت، وه کوو دژایه تی به به ته سۆزارانه کان له گەل رێسا باوه کانى کۆمه لگا که نه ریتیکی دووردریژی له پشته،

لێكدژیی خواستی خەلک لە بەرانبەر خواستی دەستەلاتی فەرمی، ناتەبایی هەلسۆکەوتی خەلک لە گەڵ گرووپە سەرەپۆ ئایینیەکان.

۲- پێشینە

پۆمانی کەوتنی ئاسمانەکان، کە زۆر پەهەند و لایەنی تیدا نوێندراوەتەو و تایبەتمەندیی خۆی ھەیە، قامکی خستووەتە سەر چەندین مژاری گرنگ و بنەمایێ کە لە بەرھەمە جۆراوجۆرەکان و تەنانت لە نووسراوە ئەدەبییەکانیشدا بە دەگمەن وە بەرچاو دەکەون. بۆ نووسینی ئەم وتارە، سەرچاویەکی پراستەوخوا کە پێوەندی بەم پۆمانەووە ییت و ئەم مژارە توتوی کردییت، وەکوو پێشینە لە بەردەستدا نەبوو؛ واتە وتاریک کە چەمکە تایبەتمەندەکان بە گوتار و ھەرھەدا دالی بۆش و ئەو دالە جۆراوجۆرانە لاکلاو پێناسە کردوو، سەبارەت بەم پۆمانە و پۆمانیکی تری کوردی لە بەردەستدا نەبوو. زۆرتەر لە سەرچاوە سەرەکییەکانی تیۆری داڕژەکان وەک کتیب و ھەندئ وتاری تر بۆ ناماژەدان کەلک وەرگیراوە کە زۆرتەر پەرژاوەتە سەر تیۆرییەکان.

چەندین نووسراوە لە مەلپەرەکاندا لە سەر ئەم پۆمانە بۆلەو بوونەتەو کە زۆرتەر یا وەسفیکی سەرەتاییە یا کورتەییە ک لە چیرۆکە کەیان ھیناوەتەو. یەکیک لەو نووسینانە بە شیوەییەکی تیۆریک ئاوپری لێ داوەتەو، ئەگەرچی ھەروا کە لە سەرناوی بابەتە کەدا دیارە نەپەرژاوەتە سەر مژاریکی تایبەت، «خوێندنەواییەکی ناوەرۆکیانە کەوتنی ئاسمانەکان»، نووسراوەی ھاشم ئەحمەدزادە (۲۰۱۶)یە؛ لەم نووسینەدا، ئەحمەدزادە سەرەتا بۆسێ لە گۆرینی شیوازی نووسینی نووسەر لە چاو پۆمانەکانی پێشوو دا کردوو و چەندین نمونە ھیناوەتەو. بەلام مەبەستی سەرەکی ئەو، ھەروا کە وترا، خوێندنەوایی ناوەرۆکیانە بەرھەمەکیە و بە سەر چەندین بەشدا دا بەشی کردوو: پۆمان و شەر، تۆمارکردنی ئەدەبیانە پووداوە میژووییەکان، غەزەبی ئاسمانەکان، شەر و ژن و پیاو، ناوەندی کەوتنی ئاسمانەکان، و چیژ و ھەزی جنسی.

خەدر ڕەسوول ئەبابەکر (۲۰۲۲)، لە نامەی ماستەرە کەیدا بە ناوی جەنگ و کاریگەراییەکانی لە سەر کۆمەلگە، بە کەلک وەرگرتن لە میتۆدی شیکاری ناوەرۆک، جەنگ و کاریگەراییەکانی لە سەر کۆمەلگە لە دوو پۆمانی کەوتنی ئاسمانەکان و سەردەمی گریانی بەلقیس، بەرھەمی جەبار جەمال غەریبدا توتوی کردوو. لەم توێژینەواییەدا نووسەر بە سەرئێوەکان بە دەقەکان، کاریگەراییەکانی جەنگ و دەرھاویشتە دەروونی و کۆمەلایەتیەکانی بەپێی تەمەن و پەرگەز بەتایبەت لە کۆمەلگای کوردیدا دیاری کردوو و ھەولێ داوە بە بەستەنەوایی ژانری ئەدەبی بە

واقیعی کۆمەلایەتییهوه، دەست بخاتە سەر ئەو گرافتانه و، بەپێی ناوەرۆکی رۆمانەکان لێکیان دەداتەوه.

هەژار مەجید (۲۰۲۲)، لە مەلپەری ناوەندی رۆشنبیری ئەندێشەدا، بۆ ناساندنی ئەم بەرهەمه باسی تایبەتمەندییهکانی نووسینی جەبار جەمال غەریب لە سەرچەم نووسینەکانی دەکات و دواى ئاماژە بە توانستی نووسەر لە ئافراندنی دیمەن و کاراکتەرەکاندا، شیۆی کەسایەتییە پەرورەری و هەلبژاردنی کەسایەتییهکان شروۆفە دەکات. لە فایلێکی دەنگی کە لە یوتیووبدا بۆ بووئەوه، کەسیک بە ناوی چیا مان، لە ژێر ناوی «هەلەکانی جەبار جەمال غەریب لە کەوتنی ناسمانەکان (لە دیدی خوێنەرێک)» دا، وێرای ئاماژە بە ناتەبایی پیشینە و تیگەشیشتنی کەسایەتییهکان لە پێکەتە ی گەلەلە چیرۆکە کە، باس لە کەم و کورتییەکانی دارشتنی کەسایەتییهکان لە باری لۆژیکییەوه دەکات و سەرنجی خوێنەر بۆ لایەنگری نووسەر لە هەندێ کەسایەتییهکان بۆ نمونە فوئاد رادەکشیت.

ئەحمەدی راد و سەجادی (۱۳۹۳)، لە وتاری «خوێندنەوهی لاکلاژی لە ئیدی دەروات بۆ شاری شیعر بەرهەمی ریحارد فۆرمەن» دا هەولیان داوه ئەم شانۆیە بەپێی روانگە لاکلاژی تاوتوێ بکەن. دژگەری^۱، سووژە و دالی بۆش، کە لە بۆچوونە پاشمارکسیستییە کە لاکلاژی سێ چەمکی سەرە کین، ئەم شانۆیەدا بەپێی دیالۆگەکان و کردە و جوولەکان لێک دراوەتەوه. ئینجا قامک خراوتە سەر ئەو لایەن و تایبەتمەندییانە دەقارودەق لە گەل چەمکەکانی سەرەوه یک دەگرنەوه و ئەو پێناسەییە لاکلاژی ئەم چەمکانە ئاراستە ی کردووه، بە وردی ئەم شانۆنامەیدا تاوتوێ کراوه.

۳- بنەمای تیۆریک

۳-۱- پێناسە ی گوتار و بۆچوونە جیا جیاکان

بۆ ناسین و تیگەشیشتنی زیاتر لە گوتار دەبی قۆناغەکانی سەرھەلانی ئەم چەمکە لە بەستی کۆمەلایەتی، رەوتی میژوویی و ئال و گۆری لە باری واتایی و شیۆی بەکارھێنانی لە بوارە جیا جیاکاندا شروۆفە بکری. گوتار لە سەرەتادا بە واتای وتووێژ، قسە کردن و ئاخوتن بووه؛ کاتی ئەم وشەیه بە کار دەھات، یێجگە لەوه مەبەستیکی تری بە دواوه نەبوو و لە بازەنی ئەو وشانەدا واتای خۆی دیاری دەکرد. بەلام دوا بەدوای ئەوه، دەقەری واتایی ئەم وشەیه گۆریدا و بوو بەو چەمکە کە ئیستا بە چەندین پێناسە لە تیۆرییە ئەدەبی، کۆمەلایەتی و فەلسە فییهکاندا دەناسریت و لە توێژینەوه جیا جیاکاندا وه بەرچاو دەکەویت.

ئەم وشەییە لە زمانی کوردیدا دوو هاوواتای بۆ دانراوە: گوتار و وێژمان. لەم توێژینەوەدا هاوواتای یەكەم، واتە گوتار بە کار هێنراوە.

زاراوەی "شیکاری گوتار" بۆ یەكەم جار لە ساڵی ۱۹۵۲دا لە وتاریکی زیلگ هەریس،^۱ زمانناسی بەناوبانگی ئینگلیزی، بە کار هاتوووە. هەریس لەم وتارەدا ڕوانگەیەکی بیچمخووانەیی لە ڕێستە بە دەستەوه داوە و شیکاری گوتاری، تەنیا بە ڕوانینیکی بیچمخووانە (پێکھاتەیی خووانە) بۆ ڕێستە و دەق پێناسە کردوووە. پاش هەریس زۆریک لە زمانناسەکان شیکاری گوتاریان لە بەرانبەر شیکاری دەق دانوو. بە ڕوای ئەم کەسانە، شیکاری گوتار بریتیە لە شیکاری پێکھاتەیی زمانی ناخوتن-وەکوو دیمانە، وتوێژ و وتاردان و شیکاری دەق کە شیکاری پێکھاتەیی زمانی نووسین-وەکوو وتار، ڕاپۆرت و ھتد-دەگرێتەوه. زۆری نەخایاند کە ھەندێ لە زمانناسان ئەم چەمکیان لە واتایەکی جیاوازدا بە کار ھێنا. ئەم تاقمە دواییە، لە سەر ئەو ڕوایە بوون شیکاری گوتار زۆرتر دەپەرژێتە سەر ئەرک یان پێکھاتەیی ڕێستە و دۆزینەوه و ھەسەفکردنی پێوەندیەکانی نێوانیان. بە واتایەکی تر، شیکاری گوتار لای ئەم کەسانە بریتی بوو لە ناسینی پێوەندیی دوولایەنەیی ڕێستەکان و ڕوانین بۆ گشتی ئەو شتە کە ئاکامی ئەم پێوەندییانەییە، بەپێی ئەم پێناسەییە، لە شیکاری گوتاردا، بە پێچەوانەی شیکاریە نەڕێتیەییە زمانناسانەکان. ئیدی تەنیا پێوەندیان لە گەڵ ھێمانە ڕێستەسازانە و وشەییە پێکھاتەییەکانی ڕێستە وەکوو سەرەکیترین بنەمای شروەفی واتا، واتە بەستینی زمانی (Co-text) نییە بەلکۆ دەپەرژێتە سەر بابەتیکی سەرتر لەو، واتە ھۆکارەکانی دەرەوی دەق؛ وەکوو بەستینی ھەلومرجی (Context of situation) ھەرھەنگی، کۆمەلایەتی و ھتد (فرکلان، ۱۳۷۹: ۷-۸).

باختین لە وتاری «گوتار لە ڕۆماندا» لە سەر ڕۆژی فۆرمەکان یا چەشنە ئەدەبییەکان وەکوو نموونەکانی فۆرمی وتوێژتەوێژە و ھەرانی پێداگری دەکات؛ بەتایبەت لە سەر لێکدری نێوان شیعەر و ڕۆمان ورد دەبێتەوه (Klages, 2011: 136). بیروبووچوونی فووکۆ لە سەر گوتار، جیاوازی، ئەو لە بەرانبەر بۆچوونە مارکسیستیەکاندا کە پێناسە و واتای جیاوان ھەیە، ڕوانگەی خۆی لەم ھوارەدا تیۆریزە دەکات و پێناسەییەکی دیکە بۆ دیاری دەکات. «گوتار، لە بەرھەمەکانی فووکۆدا وشەیی سەرەکییە. ئەگەرچی لە ئەدەبی ھەرانسەدا گوتار زاراویەکی باو بوو و زۆر ئاماژەیان پێ داوە، بەلام گەشتن لە زانستە کۆمەلایەتی و مۆدێرنەکان لە ئەم ڕۆژدا و پەرەسەندنی یی سنووری لە ئێستادا، قەرزدارێ ھەولە ھەزەمەندەکانی فووکۆیە» (حاجلی، ۱۳۹۴: ۶۴).

دەکرێ شیکاریەکان بە دوو دەستە داھەش بکەین: شیکاری دەق وەکوو بەرھەمیکی ئەدەبی و شیکاری دەق وەکوو بەرھەمیکی گوتارمەند. «ئەرکی ڕەخنەگری دەستەیی یەكەم، کردنەوهی ڕەزمەکانی دەق و پێشاندانی ئەو شتەییە لە تێکەڵاوی فۆرمی ھونەریی بەرھەم و واتاکەیی بە دەست دەکەوێت [...] دەستەیی دووھەم، ئاکامی شیکاری بەرھەمی ئەدەبی وەکوو ڕووداویکی

گوتارمەندە» (صابرپور و غلامی نژاد، ۱۳۸۸: ۱۰۲-۱۰۱). فێرکلاف پەرژاوتە سەر شیکاریی رەخنەیی گوتار و لە چوارچێوەیەکی شیکارییانەدا بە مەبەستی توێژینەوە لە پێوەندییەکانی نێوان زمان، دەستەلات و ئایدیۆلۆژیدا، لە بەرچاوی دەگرێت. ئەو وەها بۆ گوتار دەپروانیت: «چۆنەتی بیچمگرتنی واتا و پەیامی یەکە زماڤیەکان لە پێوەندی لە گەڵ هۆکارە ناوەکییەکانی زماندا» (فرکلاف، ۱۳۷۹: ۸).

ماریان یۆرگینسین و لویز فیلیس، لە بەرھەمەکیاندا بە ناوی تیۆری و شیۆ لە شیکاریی گوتاردا سەرنجی زۆریان بە بیروبوچوونەکانی لاکلاتۆ و مووفی داوە و گوتاریان لە سێ بواردا تاوتوێ کردووە: (۱) تیۆری گوتاری لاکلاتۆ و شانئال مووفی. (۲) شیکاریی گوتاری رەخنەیی. (۳) دەرروئاسیی گوتارمەند. لە روانگەئەوانەو «شیکاریی گوتار بۆچوونێکی تاک نییە بە لکەو کۆمەڵێک لە بۆچوونە نێوانبوارییەکانە کە دەکرێ لە توێژینەو و خوێندنەو جیا جیاکاندا بە مەبەستی کڕوکاش لە دەرە جۆراوجۆرە کۆمەڵایەتیەکاندا بە کاریان بێنیت» (یورگینس و فیلیس، ۱۳۸۹: ۱۷).

ئەوان شیۆی کاری گوتاریان لە گەڵ نمونەئە جۆراوجۆر و کەلک وەرگرتن لەو تیۆرییانەئە لەم بوارەدا پێشکەش کراون، خستە بەر توێژینەو. «دەکرێ شیکاریی گوتار لە هەموو بوارێکی توێژینەو و بە کار ببری، بەلام ناکرێ هەموو چوارچێوە تیۆریکەکان لە شیکاریی گوتاردا بە کار ببری. خالی سەرنجپراکیش لێدەایە کە ناکرێ شیکاریی گوتار وەکوو شیۆیەکی شیکاریی دابراو لە بنەما تیۆریک و پێزاناسانەکان بە کار ببری. لە شیکاریی گوتاردا، تیۆری و شیۆ پێکەو گری دراو و توێژەر بۆ ئەوئە توانیت شیکاریی گوتار وەکوو شیۆی خوێندنەوئە ئەزموونمەند بە کار بێنیت، دەبی پێشگریمانە بنەمایە فەلسەفییەکانی قەبوڵ بکات» (یورگینس و فیلیس، ۱۳۸۹: ۲۱).

برایان پالتریج، لە کتێبەکییدا بە ناوی پێشەکییەک بۆ شیکاریی گوتار، چەمک و پێناسەکانی بە شیۆیەکی سادە و شیواوی فیربون دەرشتووە؛ بەتایبەت بۆ ئەو کەسانەئە کە زۆر ئاشنا ئەم بوارە نین زۆر بە کەلک دیت. بە بروای ئەو «شیکاریی گوتار لە سەر زانیاریی زمانیی سەرتر لە وشە، پاراگراف، دەستەوشە و رستە پێداگری دەکات کە بۆ پێکەینانی پێوەندییەکی سەرکەوتوو پێویستە. ئەم بۆچوونە، دەپەرژیتە سەر ئۆلگویی زمانیی نێو دەرەکان و پێوەندیی نێوان زمان و بەستینە کۆمەڵایەتی و فەرھەنگییەکانی دەق» (پالتریج، ۱۳۹۹: ۱۵-۱۴).

ئارتوور ئاسایرگیز لە کتیبی شیکاریی گوتاری کارپیکەراندە هەولێ داوە ئەم چەمکە لە سەر ژیاڤی ئەمرۆ و بابەتە جیا جیاکانی سەردەمی ئیستا کە مەرۆف پێوەندیی زۆری لە گەڵاندا هەییە و بە چەشنێک ژیاڤی مەرۆفی ئەم سەردەمە پێک دەھینن، بە کار بھینیت. ئەو هەول دەدات بە پێئەوئە گوتار بابەتیکی نێوانبواڤی و زۆر بەربلاو، بە گری دانێ گوتار لە گەڵ فەرھەنگی گشتی،

راگه‌یینه‌ره‌کان و ژیا‌نی رۆژانه، له سه‌ر ئه‌و پانتاییه نامۆیا‌نه‌ی که تا ئیستا له باری گوتاره‌وه تاوتوێ نه‌کراون، بکۆلیته‌وه. ئه‌و له پیناسه‌ی گوتاردا هه‌نگاوێک ده‌نێته پێشه‌وه و زاراوه‌ی شیکاریی ره‌خنه‌گرانه - فره‌په‌هه‌ندی^۱ گوتار پێشکesh ده‌کات و لایه‌نیکی نوێ ده‌خاته سه‌ر شیوه‌ی شیکاریی گوتار. به‌ رای ئه‌و «شیکاریی گوتار ده‌په‌رژێته سه‌ر ئه‌م بابته‌ی که ئێمه‌ی ناخێهر چۆن زمان به‌ کار ده‌هێنین و ئه‌مه‌ی که زمان چۆن ناسنامه، پێوه‌ندییه کۆمه‌لایه‌تییه‌کان و جیهانی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسیی ئێمه‌ پێک ده‌هێنێت» (آسابرگر، ۱۳۹۸: ۲۰).

شیکاریی گوتاریی سیاسی، که هه‌لگری کۆمه‌لایک له شیکاریی گوتار و هه‌روه‌ها که‌سانی شیکه‌ره‌وه‌ی وتاره، له ژێر چه‌تری گوتاریی سیاسیه‌وه، چه‌ندین بیرمه‌ندی ئه‌و به‌اره‌ی له دوو‌توویی کتیییدا کۆ کردووه‌ته‌وه که له‌م به‌اره‌دا جینگای سه‌رنجه. له‌م کتیبه‌دا ئاماژه به‌ ده‌سه‌رچاوه‌ی برۆپێکراو له‌ به‌اره‌ی تیۆریی شیکاریی گوتاریی سیاسی ده‌کات که له‌ شوناسی بابته‌ی سیاسی ده‌کۆلنه‌وه و بایه‌خ و قورسایێ تابه‌ت به‌ خۆی هه‌یه. «شیکاریی گوتاریی سیاسی، هاوشیوه‌ی شیکاریی گوتار (ره‌خنه‌گرانه) له‌ رۆانینیکی گشتیدا، کارێکی سه‌رت‌ر له‌ ره‌نگدانه‌وه و نواندنه‌وه‌ی په‌تی رۆوداوه‌کان ئه‌نجام ده‌دات که له‌ جیهانی واقعه‌دا رۆو ده‌ده‌ن. ئه‌م شیکارییه، رۆوداوه‌کان سه‌ره‌له‌نوێ ده‌خوینێته‌وه و شروقه‌یان ده‌کات و ئه‌و تیگه‌یشتن و لیکدانه‌وه به‌ره‌مه‌هاتووه به‌ ئاکام گه‌یشته‌وه، فرمو‌ل‌به‌ندی، بیجه‌مه‌ندی و جومگه‌به‌ندی ده‌کات» (لاکلاو و دیگران، ۱۳۹۷: ۳۹).

سارا میلز^۲، له‌ پیناسه‌ی گوتاردا زۆرتر سه‌رنجی به‌ رۆانگه‌ و بۆچوونه‌کانی میشیل فوکۆ داوه. به‌ رای فوکۆ، گوتار له‌ نیشانه‌کان پێک هاتووه به‌لام ئه‌رکیان له‌ به‌کارهێنانی نیشانه‌کان زۆرتره و هه‌ر ئه‌م تابه‌تمه‌ندییه‌ که ته‌نیا به‌ زمان، قسه‌ و ناخوته‌ دانا‌شکێته‌وه. «یه‌که‌م پیناسه‌ی فوکۆ له‌ گوتار، گشتی‌ترینی ئه‌و پیناسانه‌یه: قه‌له‌مه‌ره‌وی گشتیی هه‌موو ده‌رپینه‌کان؛ واته‌ هه‌موو ئه‌و ده‌رپین یا ده‌قانه‌ که واتادارن و له‌ جیهانی واقعه‌دا شوین داده‌ن، به‌ گوتار ئه‌ژمار ده‌کری. ئه‌مه‌ پیناسه‌یه‌کی گشتیه‌ و به‌ گشتی فوکۆ له‌ به‌ره‌مه‌ سه‌ره‌تاییه‌کانیدا که‌ باسی چه‌مکی گوتار له‌ ئاستیکی تیۆریکدا ده‌کات، به‌ کاری ده‌هێنێت. پیناسه‌ی دووه‌می فوکۆ له‌ گوتار: گرووپیکی جیاکاری هه‌لگر له‌ ده‌رپینه‌کان؛ پیناسه‌یه‌ک که فوکۆ کاتی باسی پێکهاته تابه‌ته‌کانی نیو گوتار ده‌کات، زۆر که‌لکی لێ وهرده‌گریت» (میلز، ۱۳۹۲: ۱۷). ستیقه‌نی ته‌یلۆر، له‌ کتیبیک به‌ ناوی گوتار چییه؟ دا‌به‌شکارییه‌کی دیکه به‌ ده‌سته‌وه ده‌دات: «ده‌کری شیکاریی گوتار له‌ رۆانینیکی گشتی، به‌ سه‌ر دوو گروپیدا ده‌سته‌به‌ندی بکری: ئه‌و شیکاریی

گوتاره‌ی له‌ ژێر کارتی‌که‌ری می‌شیل فووکۆدایه‌ و ئەو شیکاری گوتاره‌ی له‌ ژێر کارتی‌که‌ری نه‌ریتی زمانناسی له‌ ئەوروپا و ولاته‌ ئینگلیزی‌زمانه‌کان، به‌تایبه‌ت ئۆسترالیا، ئینگلیز و ئامریکا‌دایه‌. بۆچوونی فووکۆی، زۆرتر ده‌په‌رژێته‌ سه‌ر چه‌مکه‌ مه‌زنه‌کان وه‌کوو پراکتیس، ده‌سته‌لات، گوتاره‌کان و زانیاری؛ له‌ کاتی‌که‌دا گوتار له‌ سه‌ر بنه‌مای زمانناسی، زۆرتر له‌ سه‌ر ئاسته‌ ورده‌کانی ده‌ق چڕ ده‌یته‌وه‌ و له‌وانه‌یه‌ له‌ ده‌قه‌وه‌ به‌ره‌و پیکه‌تیه‌کی مه‌زنتریش بجوولێته‌وه‌» (تیلور، ۱۳۹۷: ۱۳).

یه‌کێک له‌ تایبه‌تمه‌ندییه‌ سه‌ره‌کییه‌کانی گوتار و هۆکاری ئەوه‌ی که‌ پێناسه‌ی زۆر له‌خۆ ده‌گرێت، پانتایی به‌ربلاوی ئەم بواره‌یه‌ که‌ ده‌قه‌ری جیا‌جیا له‌ به‌ر ده‌گرێت. هه‌ریه‌ک له‌م شیکاری گوتارانه‌ ئەگه‌رچی بۆچوونیکی تایبه‌ت به‌ خۆی هه‌یه‌ و له‌ روانگه‌یه‌کی جیاوازه‌وه‌ بۆ گوتار ده‌روانیت، به‌لام هه‌موویان هاوته‌ریب له‌ گه‌ڵ یه‌ک، گه‌شه‌ به‌م ده‌قه‌ره‌ ده‌دن و بابه‌تیکی پێ زیاده‌که‌ن. له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا هه‌ول دراوه‌ گوتاری نیو ده‌قی رۆمانه‌که‌ له‌ روانگه‌ی لاکلاووه‌ تاوتوێ بکری‌ت و ئەو چه‌مک و زاراوه‌ تایبه‌تانه‌ی لاکلاو له‌ تیۆرییه‌که‌یدا که‌لکی لی‌وه‌رگرتوون، پێناسه‌ بکری‌ن. واته‌ گوتاری زالی پێوه‌ندی‌داری نیو ده‌قه‌که‌ و روه‌تی پیکه‌تانی به‌ دروستی ده‌ستنی‌شان و به‌پێی ئەو چه‌مکه‌ن‌ه‌ی که‌ باسی لی‌وه‌ کرا، تاوتوێ بکری‌ت.

۲-۳- پێناسه‌ی لاکلاو بۆ گوتار

له‌ روانگه‌ی لاکلاووه‌، گوتار و زۆربه‌ی چه‌مکه‌ په‌یوه‌سته‌کان به‌م زاراوه‌یه‌، پێناسه‌ی تایبه‌ت به‌ خۆیان هه‌یه‌. ئەو به‌ چه‌شنێک بیرکردنه‌وه‌ی خۆی، له‌ بۆچوونه‌کانی پێش‌خۆی به‌ رۆانی جیاواز جیا ده‌کاته‌وه‌. به‌ رای ئەو، هه‌ر گوتاری‌ک هه‌ولێکه‌ بۆ زالی‌بوون به‌سه‌ر ده‌قه‌ری گوتارمه‌نددا، به‌ مه‌به‌ستی رێگری‌کردن له‌ گه‌رانی جیاوازییه‌کان، بۆ دروست‌کردنی یه‌ک ناوه‌ند. ئەو گرنگیه‌کی زۆر به‌ سیاسه‌ت ده‌دات و پێناسه‌ی خۆی له‌ سیاسه‌ت و هه‌ا پێشکەش ده‌کات: سیاسه‌ت به‌رپێک‌خراو‌کردنی کۆمه‌لگا به‌ ریزه‌ندییه‌کی تایبه‌ته‌، که‌ هه‌موو شی‌وه‌ ئەگه‌رمه‌نده‌کانی تر به‌لاوه‌ ده‌ی‌ت. «شیکاری گوتاری سیاسی، توێژینه‌وه‌یه‌کی نیوان‌بۆاری و چه‌ند‌بۆاریه‌ که‌ له‌ سه‌ر په‌هه‌نده‌ زمان‌سانه‌ و گوتارمه‌نده‌کانی ده‌قی سیاسی و، سرووشتی سیاسی پراکتیسی گوتارمه‌ند چڕ ده‌یته‌وه‌. ئەم چه‌شنه‌ توێژینه‌وه‌ له‌ سه‌ر ئەم بیروبو‌چوونه‌ راوه‌ستاوه‌ که‌ شیکاری گوتار ناتوا‌ییت به‌ ته‌نیا و به‌س له‌ چوارچێ‌وی زمان‌سانه‌ و تیۆری و رێ‌بازناسیی گوتارمه‌نددا کار بکات و ده‌بێ به‌ره‌و شی‌وه‌کان، چوارچێ‌وه‌کان و ناوه‌رۆکی بواره‌کانی تر به‌رپێ بکه‌وی‌ت. هاوته‌راز‌کردنی شیکاری گوتاری سیاسی و شیکاری گوتاری ر‌ه‌خنه‌گرانه‌ ئەم وێنایه‌ له‌ زیندا دروست ده‌کات که‌ شیکاری و تاوتوێ‌کردن به‌ناچار ده‌بێ به‌ نیگایه‌کی ر‌ه‌خنه‌گرانه‌وه‌ ی‌تته‌

«نجم» (لاکلاو و دیگران، ۱۳۹۷: ۴۰). لاکلاو و مووفی له چه مکی گوتاردا نه ک تهنیا زمان، به لکو هه موو دیارده کۆمه لایه تییه کان ده بیننه وه. چونکو به رای ئه وان گوتاره کان مادی و هه موو دیارده کۆمه لایه تییه کان ملکه چی هه مان بنه واشنه که زمان ملکه چیه تی. لاکلاو و مووفی، هاوړا له گهل ښکها ته بی خوازیدا له سه ره ئه و رایه نه یه ک گوتار هه رگیز ناتوانیت خوی وها جیگیر بکات که تاقه گوتار ښک بیت باب ته تی کۆمه لایه تی ښکها ته مه نه ده کات. تیوری گوتار، به ره سه ستی^۱ و ئایدیۆلۆژی به یه کیک ده زانیت. به ره سه ستی، به هه لکه هه وت به وون ده شار ته وه؛ که واته به ره سه ستی ئایدیۆلۆژیکه. هه موو واتا کان له گه رن و هه موو گوتاره کان به هه لکه وه تن. «مه به ست له تیوری گوتار، تیگه یشتن له باب ته تی کۆمه لایه تی وه کوو هه لسا زار و ښکی کۆمه لایه تییه. لاکلاو و مووفی له به ره مه کانیدا زو رتر ئاوړ له تیوری دارشتن ده ده نه وه، بویه که ره سه ته ی کرداری ئه وتو بۆ شیکاری گوتاری ده ته وه ره به ده سه ته وه ناده ن» (یورگسن و فیلیس، ۱۳۸۹: ۵۳).

ئه وان تیورییه که یان له رینگه ی هه لوه شانده وه ی تیورییه کانی دیکه وه ښک هینا. «تیورییه که ی خویان به تیگه لکیش و که م و زیاد کردنی دوو نه ریتی مه زن، واته مارکسیزم و ښکها ته بی خوازی ښک هینا. مارکسیزم، خالی ده سه تیکی بۆ بیر کردنه وه له باب ته تی کۆمه لایه تی بویان ده سه به ره کرد و ښکها ته بی خوازی، تیورییه ک له باره ی واته. ئه وان ئه م دوو نه ریته بیان له چوار چی وه ی تیوری پاش ښکها ته بی خوازانه ښک هه تیکه ل کرد. به پیی ئه م تیورییه، سه ره جه م ده قه ری کۆمه لایه تی، به توړ ښک له پرۆسه کان ئه ژمار ده کران که واته له نیواندا به دی ده هات» (یورگسن و فیلیس، ۱۳۸۹: ۵۴). کاتې لاکلاو و مووفی باسی «پاش مارکسیزم» ده که ن. مه به ستیان هه لوه شانده وه ی چه مکه ته وه رییه کانی تیوری مارکسیستییه. ئه وان له م پید اچونه وه یه دا تهنیا ئامانجیان نوو سینی میژووی مارکسیزم نییه، به لکو پیان وایه هه لوه شانده وه ی و ته زا تیوریکه مارکسیستییه کان بی ئاوړ دانه وه له پرو دوه ده رییه کان جیه جی نایت. له راستیدا، واقعی ئه مرۆ به و ته زا کانی پیشو و شرو ف نه اکرئ. بویه، ئه و جیا وازییه ی ئه وان له نیوان دوو ناس تی ئون تییک و ئون تو لۆژیکال له به رچاویان گرت، گرنگه. ئه وان له سه ره ئه م پروایه ن، گوړان له مارکسیزم هه به ره و پاش مارکسیزم نه ته نیا ئون تییک، به لکو ئون تو لۆژیکال یشه (لاکلاو و مووفی، ۱۴۰۰: ۹-۸).

لاکلاو و مووفی بۆ پیناسه ی ئایدیۆلۆژیا سه رنج ده ده نه بۆ چونه که ی فووکۆ و ده سه ته وشه یه کی دیکه ی بۆ داده نین: «فووکۆ به هوی په ر ژوبلاوی ده سه تلات له سه رانه ری کۆمه لگادا، چه مکی ئایدیۆلۆژی به چه مکیکی پر به پیست نازانیت و له باتی ئه وه چه مکی «گوتار» پیشنیار ده کات. له

هزری فووکوڤدا، گوتار چه مکیکه به ناوبه ری دهسته لات فۆرم ده گریت و دهسته لات له رینگه ی ئه وه ده داده سه پیت. که وایه فووکو له نیوان پانتاییه گوتارمه ند و ناگوتارمه نده کاندایا وازی داده نیت و له سه ر پتوهندی دیالکتیکی نیوانیان پیداگری ده کات. له کاتیکدا لاکلاؤ و مووفی به پچه وانه ی فووکو، جیاوازییه ک له نیوان بابته ی گوتارمه ند و ناگوتارمه نددا له بهرچا و ناگرن. ئه وان له سه ر ئه م بهروایه ن که هه موو بابته یکی کۆمه لایه تی، ته نانه ت ئابووریش، بابته ی گوتارمه ندن و له چوارچۆی گوتاره کاندایا ده بنه خاوه ن واتا. که وایه ئه مانیش وه کوو فووکو رایان وایه له چوارچۆی نویدا، ئایدیۆلۆژی جینگایه کی نییه. ئه وان به گۆرانی واتای ئایدیۆلۆژی بۆ گوتاری هێژیمۆن، ئه و گوتاری که توانیوه واتای جیا جیا له پانتایی گوتارناساییدا^۱ به لاره بنیت، توانیوه له سیسته می دال و مه دلولی خۆیاندایا ئه و واتایه ی مه به سه ستیان بووه، جو مگه به ندی و هێژیمۆن بکه ن. به م چه شه نه، ئایدیۆلۆژی له واتا تازه کهیدا، نه به واتای سیسته می که له و ئایدیایانه یه واقع به لاریدا ده بن و کۆمه لانی خه لک سه ست ده که ن، به لکوو به واتای گوتاری زاله که به جیهانی کۆمه لایه تی واتا ده به خشیته (کرمانی و دلاوری، ۱۳۹۵: ۱۴۰).

لاکلاؤ و مووفی، سه رجهم دۆخه کانی تر که گوتار به لاره ی ده نیت، به مهیدانی گوتار ناوبرده ده که ن. مهیدانی گوتار، کۆگایه که بۆ هه لگرته ی «زیاده واتا»^۲ ی به رهه مه هاتوو. گوتار هه وڵ ده دات به که م کردنه وه ی چه ندواتایی هیمانه کان و گۆرانیان به ره و دۆخیک که واتایه کی جینگریان هه ییت، بیانکات به کات^۳. گوتار، دابه سه یی یان وه سه تانیکی کاتی له ئال و گۆری واتادا پینک ده هینیت. واتاکان هه یچ کاتیک جینگیر نابن و له هه مان کاتدا هه رگیز به ته وای له گه ر و کراوه نین. له تیۆریکه ی ئه واندایا چه مکی گوتار، جینگه ی چه مکی پیکهاته ده گرته وه. ئه وان گرنگیه کی زۆر به سه سته ده دن و پیناسه ی خۆیان له سه سته پیکه شه ده که ن. «به گشتی، به رهه مه هینانه وه ی واتا و گۆرانی شیوه ی ده سه تیشان کردنی واتا، کرداریکی سیاسین. نابج له سه سته له تیۆری گوتاردا، پیناسه یه کی سنووردار وه کوو شیوه ی حزبییه که ی پیکه شه بکریته» (یورگنسن و فیلیپس، ۱۳۸۹: ۷۱).

۱-۲-۳- پیکهاته ی دالی بۆش له پوانگه ی لاکلاؤ

لاکلاؤ سه بهاره ت به ره وتی پیکهاته ی دالی بۆش رای وایه ده بی سنوورنکی جینگیر له ناخی کۆمه لگادا گریمانه بکریته. واته سنوورنیک که کۆمه لگا ده کات به دوو به شه وه؛ بی ئه م دابه شه بوونه هه یچ هاوته رییه ک و له ئاکامدا هه یچ دالیکه ی بۆش پینک ناییت. پاش ئه وه ی

1. The field of discursivity
2. Surplus of meaning
3. Moment

لاکلائۆ دژگه‌ریی له گوتاردا پێناسه کرد، ڕینگه‌چاره‌یه‌ک بۆ پرکردنه‌وه‌ی قه‌ڵشتی پێکهاتوو له پێکه‌دانه‌کان به‌ هۆی ئەم دژگه‌رییه‌وه ئاراسته ده‌کات؛ ئەم ڕینگه‌چاره که داهێنه‌رانه‌ترین چه‌مکی سه‌ره‌کیی لاکلائۆیه، بیه‌چم‌گرتنی دالی بۆشه. وه‌کوو هه‌ر دالێکی تر، دالی بۆش کۆمه‌لێک له ده‌نگه‌کانه که مه‌دلۆولێکی به‌ره‌هه‌ستی نییه. «خووی داله بۆشه‌کان که یه‌ کیتی و یه‌ کپارچه‌یی به‌ یه‌ک ئوردووه‌گی مرو‌فه‌کان ده‌به‌خشن، ئاکامی گه‌شه‌نه‌سه‌ندنێ ئایدیۆلۆژیک یا سیاسیی نییه؛ ته‌نیا ده‌رپری ئەم واقعه‌یه که هه‌ر چه‌شنه‌یه‌ کیتی پۆلیستی، له‌و به‌ستینه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌دا پێک دێت که یه‌ کجار ناهاوچه‌شنه» (لاکلائۆ، ۱۴۰۰: ۱۲۹).

لاکلائۆ ئاماژه ده‌کات داله بۆشه‌کان له‌ ناو ده‌قه‌ری ده‌لاله‌تدا ده‌رده‌که‌ون، چونکه هه‌ر چه‌شنه سیسته‌مییکی ده‌لاله‌ت به‌ ده‌ور که‌شیک بۆشدا پێک هاتوووه. که‌وايه ده‌رکه‌وتنی ده‌لاله‌تگه‌ره بۆشه‌کان، به‌ ده‌ور که‌شیک بۆشدايه. ئەم که‌شه له‌ ناڕی‌تی‌چوویی به‌ره‌مه‌هاتنی ئۆبژه‌یه‌ک سه‌رچاوه ده‌گرت که بۆ ته‌کووزمه‌ندی یان پێکه‌راو‌بوونی ئەو سیسته‌مه پێویسته. له‌ کرده‌دا، هه‌ر زاراوه‌یه‌ک که ده‌یینه‌ ده‌لاله‌ت‌گه‌ری نه‌بوون له‌ یه‌ک سیسته‌مدا، ده‌توانیت ده‌وری دالی بۆش بگێڕیت. لاکلائۆ ڕای له‌ سه‌ر ئەوه‌یه‌ پرۆسه‌یه‌کی هێژمۆنیک بوونی هه‌یه که به‌پێی ئەوه هه‌ندی تایبه‌تمه‌ندیی جیاوازی، له‌ ڕینگه‌ی پێکه‌نانی یه‌ک دالی بۆش که ده‌رپری ئەوه‌یه‌ کۆمه‌لگا هه‌رگیز کام‌ل ناییت، جینگه و پینگه و تایبه‌تمه‌ندییه‌ گشتی و هه‌مه‌لایه‌نه‌کان به‌ ده‌ست ده‌هێنیت. ده‌لاله‌ت‌گه‌ری بۆش بۆ ئەوه‌ی له‌ نیو سیسته‌می ده‌لاله‌تی واتاییدا ب‌می‌نێته‌وه، ده‌یج ده‌لاله‌ت له‌ سه‌ر شتی‌ک بکات. له‌ نیوان سیسته‌می واتاییدا، قه‌ڵشتی‌ک هه‌یه که دالێکی نییه تا ئاماژه‌ی پێ بکات. له‌به‌ر ئەوه‌ی ئەم قه‌ڵشته، مه‌رجی پێکهاتنی ده‌لاله‌تی واتاییه، ده‌یج به‌ چه‌شنی‌ک ناودی‌ر بک‌ریت. ئەم کاره ته‌نیا له‌ ڕینگه‌ی «به‌راوه‌زوو‌کردن»ی پێوه‌ندیی نیوان دال و مه‌دلۆوله‌ ده‌ک‌ریت. دالی بۆش، له‌به‌ر نه‌بوونی ده‌لاله‌تی واتایه‌کی پێکهاته‌مه‌ند ده‌رده‌که‌و‌یت (احمدی‌راد و سجادی، ۱۳۹۳: ۹۵-۹۴).

سنوور کاتی‌ک چ‌ی ده‌ییت که جیاوازییه‌کان ده‌ستنیشان بک‌رین و له‌گه‌ڵ ئەو باب‌ه‌تانه‌ی ده‌که‌ونه ده‌ره‌وی سنووره‌که، پێوه‌ندییه‌کی دژگه‌رانه دروست ب‌ی‌یت. «لاکلائۆ به‌ که‌ل‌ک‌ورگرتن له‌ چه‌مکی دالی بۆش، توانی کێشه‌کانی بیه‌چمه‌ندی سه‌ره‌تایی له‌ چه‌مکی هێژمۆنی و تیۆری پێوه‌ندییه هێژمۆنیکه‌کان به‌لاوه‌ بن‌یت [...] وه‌ها دالێکی ب‌ی‌ ناوه‌رۆک ده‌رفه‌تی سنووربه‌ندی له‌ نیوان شوناسی گرووپ‌نیک له‌گه‌ڵ شوناسه‌کانی تری نیو کۆمه‌لگا پێک ده‌هێنیت. له‌ ر‌استیدا ئەرکی ئەم داله که له‌ ئاماژه و ناوه‌رۆک به‌تاله، له‌وه‌دایه سنووری نیوان ناو و ده‌ره‌وی گرووپ به‌ جینگۆر‌ک‌ینی هه‌میشه‌یی له‌ زنجیره‌ی مه‌دلۆوله‌ هاوته‌ریبه‌کاندا پێک به‌ی‌ن‌یت» (فال اسیری، ۱۳۹۴: ۳۱).

به رای لاکلائۆ، دالی بۆش، دالی پەتی یان دالی بێ مەدلول نییه. دالی بۆش ناکەوتنەوه دەرەوی سیستەمی دەلالەتەوه، بەلکوو «له شوێنێکی سیستەمی دەلالەتدا یه که به شیوهیه کی هەلسازاو شیای نوێ ناندنەوه نییه. بەم واتایه بۆشه، بەلام ئەمە ئەو بۆشبوونەیه که من دێوانم داله که ی بدۆزمەوه. چونکوو له گەڵ بۆشبوونیک له دەلالەتدا رووبەرۆوین» (Laclau, 2005: 105). ئەم داله به مەدلولێکی تاییهت سەنۆردار ناکرێت و لەو ناوەرۆکه پاژه کی و جیاکارانەیهی خۆی بەتال دهبیت و ئامارەیه کی بەربلاوتر لەخۆ دەگریت. «زنجیره ی هاوتەریبی چەندە دووردرێژ بیت، دالی بۆش که دالی ناوهندی ئەم زنجیرهیه، بۆشتره» (تاجیک و شکورزاده، ۱۳۹۷: ۶۸-۶۷). کاتیکی پیکدادانیکی دژگەرانه روو دەدات، ناکرێ بە شیوی راستەوخۆ بنوێندرتنەوه، بەلکوو دێوانیت له رینگه ی دالکی بۆشهوه، بێچمەندی بکریت. دالی بۆش، گشتیکی رێتینەچوو بێچمەندی دەکات و له نێو زنجیرهیه کی هاوتەربیدا سەر هەلەدات.

لاکلائۆ بۆ پێناسه کردنی دالی بۆش و بێچمەندی ئەم زاراوهیه بەلگه دینیتەوه که سێسڕۆ، کاتی بیری له ئاخیزگی ته کنبکه رهوانیژییه کان ده کردوه، قوئاغیکی سەرتهایی له کۆمەلگادا وێنا ده کرد که تییدا ژماره ی ئەو چشتانه ی دمی ناویان له سەر دابنرێت، لەو وشانه ی له نێو زماندا بوون، زۆرتر بوون؛ به چه شتیکی که پێویست بوو وشه کان زۆرتر له یه ک واتایان هەبیت و له واتای سەرپاست و یه که میان لا بدن. ئەگەرچی سێسڕۆ که مەبونی وشه کان بۆ بۆشاییه کی ته نیا ئەزمونمەند ده گەرپینیتەوه بەلام لاکلائۆ بیروکەیه کی دیکه ی ههیه و پنی وایه ئەم بۆشاییه ئەزمونمەند نییه بەلکوو بۆمەستیکی پیکهاتیهیه له زماندا که ناوێرکردنی شتیکی که له بنەمادا ناوه لگر نییه له پینگه ی مەرجی ئەرکداری زماندا پێک دهینیت. لەم کاته دا، زمانی سەرتها زمانیکی مەجازیه نه ک نامەجازی، چونکوو بێ ناوێرکردنی بابەتیکی ناوه لگەر، قەت زمان ناییتە ئاراوه. بەم پێیه، ئەگەر دالی بۆش له پێویستبوونی ناوێرکردنی ئۆبژه یه ک سەر هەل دەدات که رێتینەچوو و پێویسته، واته ئەو خالی سفری دەلالەته که بەم وه سفه پێش مەرجی هەر پرۆسه یه کی دەلالەتگەرە، ئەوا کردی هێژمۆنیک سەرانه سەر له سەر بنه مای کاتارسیس دهیت (لاکلائۆ، ۱۴۰۰: ۹۷-۹۶).

۲-۲-۳ سووژه

سووژه له تیوری گوتاردا، به شوین یا دۆخیک له گوتار ده گۆرێت. گوتار بهردهوام دۆخ و شوینگه کان بۆ تاک دیاری دهکات تا وه کوو سووژه ئەو شوینانه پر بکاتهوه. بۆ نمونه له گوتاری پزیشکیدا، دۆخی «پزیشک» و «نهخۆش» دیاری کراوه. «یه که مەبەستی لاکلائۆ له چه مکی «سووژه» رهخنه گرتن له تیگه یشتنی زات باوه رانه گه رانه میی^۱ ئەم وته زایه یه.

کۆمه‌لگایه‌ک که له سه‌ر جیاوازییه به‌ریلاوه‌کان (وه‌کوه جیاوازی له دۆخی ئاسووده‌یی) دامه‌زراوه، زۆربوونه‌وه‌ی شوێنگه جیا‌جیا‌کانی سووژه ده‌سته‌به‌ر ده‌کات» (احمدی‌راد و سجادی، ۱۳۹۳: ۹۲). کۆمه‌لگای لا‌کلائۆیی هیچ کاتیک به‌ شیوه‌ی ته‌واو ده‌سته‌به‌ر ناییت؛ ئەم ده‌سته‌به‌ر نه‌بوونه، ناماژه به‌ که‌سایه‌تی نا‌جیگیر و نا‌ته‌واوی سووژه ده‌کات. شوێنگه‌ی سووژه، قه‌لشتی پیکهاتو له نیوان هیزه دژ و ر‌کابه‌ره‌کانه که ده‌بیت ده‌لاله‌ت‌گه‌ریکی بۆش، پیکه‌وه بیاندوورنیت. لا‌کلائۆ و مووفی چه‌ندین تایبه‌تمه‌ندی بۆ سووژه له به‌رچاو ده‌گرن: سووژه به‌ شیوه‌یه‌کی بنه‌مایی قه‌لشتی تی‌که‌وتووه و هیچ کاتیک ناتوانیت «خۆی» بیت.

شوناس له سه‌ر به‌ستینیک له دا‌بین‌کراویتی چه‌ندپاته‌ی^۱ گوتاره‌کان، کرده‌گوتارمه‌نده‌کان و پیوه‌ندییه‌کانی ده‌سته‌لات پیک هاتووه و پیچه‌لپچتر، سه‌ه‌رت‌ر و نا‌جیگیرتر له ر‌ه‌ها‌گه‌رییه ر‌ه‌چه‌له‌کییه‌کان و وته‌زا فه‌ره‌ه‌نگیه‌کانه (رجبی و سخ‌نور، ۱۳۹۲). شوناس به‌ شیوه‌ی گوتارمه‌ند و له لایه‌ن زنجیره‌هاوته‌رییه‌که‌وه‌ چی ده‌بیت؛ هه‌روه‌ها وه‌کوه گوتاره‌کان ده‌گۆرپت و به‌رده‌وام له پیوه‌ندی له‌گه‌ل که‌سانی دیکه‌دا دروست ده‌بیت. لا‌کلائۆ له ناساندنی سووژده‌دا زۆر ناو‌ر له بۆ‌چوونه‌کانی لا‌کان ده‌داته‌وه. «ئه‌و سووژه‌یه‌ی لا‌کلائۆ پیناسه‌ی ده‌کات، نه‌ به‌ته‌واوی له‌ نیو پیکهاته‌دایه و نه‌ک به‌ته‌واوی له‌ ده‌ره‌و‌دایه، به‌ل‌کوه له‌ نیو ئه‌و قه‌لشته‌ی که له‌ نیو پیکهاته‌دایه ده‌رده‌که‌وت» (تاجیک و شک‌ورزاده، ۱۳۹۷: ۵۷).

لا‌کلائۆ له‌ کیتی هێژمۆنی و س‌تراتیژییه‌ سۆسیالیستییه‌کان‌دا با‌سی سووژه‌یه‌کی نا‌چالا‌ک ده‌کات و به‌ شوێنگه‌ی سووژه‌ ناوی له‌ ده‌بات؛ به‌لام له‌ کیتی ورد‌بوونه‌وه‌ نوییه‌کان له‌ سه‌ر شو‌رش له‌ زه‌مانه‌ی تیه‌مه‌دا، ر‌یچ‌که‌یه‌کی تر ده‌گرته‌ به‌ر و ده‌یه‌وی سووژه‌یه‌کی سه‌ره‌خۆ له‌ شوێنگه‌ی سووژه‌ پیناسه‌ ب‌کات: «ئه‌و شوناسه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌ سووژه‌ له‌گه‌لیدا ئە‌مه‌وه‌ ده‌بیت، له‌ لایه‌ن پیکهاته‌ یا له‌ جی‌چوویی^۲ پیکهاته‌ له‌ پێشدا ده‌ستنیشان نه‌کراوه و پێش ئە‌م بریاره‌ شوناس‌به‌خشه‌ بوونی نییه‌. به‌م پیه‌، کرده‌ی (بریار) سووژه‌ به‌ شوناس‌کی ئۆبژیکتیف داناشکیت، به‌ل‌کوه ئۆبژیکتیفیه‌ی کۆمه‌لایه‌تی به‌ره‌م ده‌هینیت. لیه‌ده‌دا جیاوازی سووژه‌ و شوێنگه‌ی سووژه‌ ئاشکرا ده‌بیت. سووژه‌ با‌به‌تیکی ئانتۆلۆژیکال و هه‌لسازینه‌ره، له‌ کاتیکدا شوێنگه‌ی سووژه‌ی کۆمه‌لایه‌تی، ئۆبژیکتیف و هه‌لسازراوه» (Laclau, 1996: 103). لا‌کلائۆ، دان به‌ سووژه‌یه‌کی یه‌کانگیر، یه‌کپارچه، جیگیر، هاوچه‌شن و عه‌قلانیدا ناییت و پێی وایه‌ سووژه‌ خاوه‌ن هیچ یه‌ک له‌م تایبه‌تمه‌ندیانه‌ نییه‌. «چه‌ندپارچه‌بوون و بریاره‌له‌نگه‌ری سووژه، نه‌ک ته‌نیا نایته‌ هۆی خالی

¹ Over determination

² Displacement

لاواز و ناچالاکبوونی سووژە، بەلکەو بە پای لاکلاڤۆ ئەم سووژە تاقە سووژە چالاک و ھۆکاری ھەر چەشنە گۆرانئیکی کۆمەڵایەتییە « (تاجیک و شکورزادە، ۱۳۹۷: ۷۰). بە پای لاکلاڤۆ، سووژە خاوەن زات و شوناسیکی لە پێش دیاریکراو نییە. ئەم شوناسە لە کاتیکدا دەستنیشان دەکرێت کە پیکھاتە ناتوانی بەرپار بەدات و سووژە لەم نێوانەدا بەرپار دەدات. واتە سووژە لە گەڵ بەرپارەلەنگری و لەجی چوویی پیکھاتەدا، پێوەندییەکی دوولایەنە ی ھەیە. «لاکلاڤۆ لەو سووژە یەو کە لە نێو پیکھاتەدا گرفتار بوو، بەرەو ئەو سووژە دەروات کە بە قەشتی پیکھاتە پێک دێت و لە ئاکامدا دیکات بە سووژە بە کۆمەڵ کە بەتەنیا قسە کردن لەبارە ی ئەم چەشنە سووژە گەلە (کۆ) واتادار دەکاتەو» (تاجیک و شکورزادە، ۱۳۹۷: ۵۴).

۳-۲-۳- دژگەری

لە چوارچێوە ی گوتاردا چەشنێک لە بەرھەستییی ھەبە لاکلاڤۆ پێی دەلێت «دژگەری». دژگەری، دژایەتییە ئاشکراکانی نێوان گوتارە جیاواژەکان، لە سیستەمیکی گوتارمەنددا یە. چەندە پێوەندییەکان ناچێگیرتر بن، دەقەرەکانی دژگەری زۆرتر دەبنەو. لاکلاڤۆ دەلێت دژگەری چەشنێک پێوەندییە کە سنوورەکان لە چوارچێوە ی ھەر چەشنە بەرھەستیییە کدا پیشان دەدات و لە گەڵ پێوەندیی بەرھەستدا زۆر جیاوازی ھەیە. «دژگەری کۆمەڵایەتی کاتیک ڕوو دەدات کە شوناسە جیاچیاکان بە شیوێ دوولایەنە یە کدی بەلاوہ بنین. ئەگەرچی سووژە شوناسی جۆراوجۆری ھەیە، بەلام ئەم شوناسانە ھەموو کاتیک پێوەندییەکی دژبەرانیان پیکەوہ نییە. کاتیک دژگەری بێتە ئاراوہ، ئەو ی ئەم گوتارانە بەلاوہیان ناوہ، ھەرەشە یە لە سەر بوونی ئەو گوتارە و جێگیربوونی واتا لەو گوتارەدا. بەم پێیە بەھەلکەوتبوونی ئەو گوتارە و بەھەلکەوتبوونی ئەو شوناسە ی گوتار بەدیی ھیناوە، ئاشکرا دەبێت. دژگەری لەو شوێنەدا یە کە گوتارەکان پێکدا دەدەن. دەستتێوہر دانە ھێژمۆنیکەکان دەتوانن ببنە ھۆی سڕینەوہ ی دژگەرییەکان» (یورگنسن و فیلیپس، ۱۳۸۹: ۹۰). لاکلاڤۆ دەوہ ی دژگەری لە یە کگرتنەوہ ی شوناس لە لایەن بابەتیک ترەوہ دەستنیشان دەکرێت، گرنگ دەزانیت. ئەو پێی وایە لەبەر ئەوہ ی شوناس لە لایەن بابەتیک ترەوہ دەستنیشان دەکرێت، دژگەری لە بەردەم ھاوگریی ھەر شوناسیکی کۆمەڵایەتی لە گەڵ خۆیدا، ڕێگرە.

۳-۲-۳- هیژمۆنی^۱ و جومگه‌به‌ندی^۲

لاکلاڤ هه‌لۆه‌شانه‌وه و هیژمۆنی به «دوو پروی کردیه‌کی تاک» دهناسینیٲ. هیژمۆنی، جومگه‌به‌ندی به‌هه‌لکه‌وتی هیمانه‌کان له‌قه‌له‌مه‌یه‌کی بریاره‌له‌گره^۳ و، هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ش کردیه‌که پیشان ده‌دات ده‌ست‌تێه‌ردانه هیژمۆنیه‌که‌کان به‌هه‌لکه‌وتن؛ واته له‌وانه‌یه ئهم هیمانه‌گه‌له به‌شیوه‌یه‌کی جیاواز پێکه‌وه‌تیکه‌ل بوونه‌یه. هه‌لۆه‌شانه‌وه، بریاره‌له‌گری ناشکار ده‌کات، به‌لام ده‌ست‌تێه‌ردانی هیژمۆنیک جومگه‌به‌ندییه‌کی تایه‌ت ده‌کاته‌بابه‌تیکێ ئاسایی. شیکاری گوتار ده‌یه‌وی ئه‌و پێکه‌تانه‌ی به‌ئاسایی ده‌زانین، هه‌لۆه‌شیٲته‌وه. هیژمۆنی کاتیک ده‌رده‌که‌وت که له‌نیوان ئه‌و هیمانه‌گه‌له‌ی شوناسیان له‌پێشه‌وه‌دیاری نه‌کراوه، پێه‌ندی دروست بیٲ. چه‌مکی هیژمۆنی بۆ ئه‌وه‌ده‌رنه‌که‌وت چه‌شنیکێ نوێ له‌پێه‌ندی، له‌شوناسی تایه‌تی خۆیدا پێناسه‌بکات، به‌لکو هاتوه‌وه‌قه‌له‌شته‌پر بکاته‌وه‌که له‌زنجیره‌ی پێوستی میژویی پێک هاتبوو. هیژمۆنی برتییه له‌له‌ناوچوونی دژایه‌تی له‌رێگه‌ی جێگۆرکێ سنوره‌کانی نیوان گوتاره‌کان. «باشترین پێناسه‌بۆ هیژمۆنی، برتییه له‌رێک‌خستنی خواسته‌ره‌وتیک که له‌درژیدا زانیاریه‌ملکه‌چه‌کان یی که‌لکه‌وه‌رگرتن له‌توندوتیژی یا زۆره‌ملی، دروست ببن» (Barrett, 1991: 54).

هیژمۆنی له‌قوناغه‌جیاجاکانی به‌ستی میژوویدا واتای جو‌راو‌جو‌ری له‌خۆگرتوه‌وه‌: چه‌مکی هیژمۆنی پێشتر به‌چه‌شنیک ده‌ست‌تێه‌ردانی به‌هه‌لکه‌وت‌نامازه‌ی ده‌کرد که‌هیران یا داکشانی گه‌شه‌ه‌ندی میژویی یا «سرووشتی» ی به‌دواوه‌بوو. دواتر له‌گه‌ل لێنیزیندا، هیژمۆنی له‌شیوه‌یه‌کی نوێ له‌تاوتویی سیاسیدا ده‌وری سه‌ره‌کی گێرا. سه‌ره‌جام، له‌گه‌ل گرامشیدا ئهم وشه‌یه‌چه‌شنیکێ نوێ له‌ناوه‌ندیٲ به‌ده‌ست هینا که‌گه‌شه‌ی به‌کارپێکه‌ریه‌ تاکتیکێ یا ستراتیژیکیه‌کانی دا: «هیژمۆنی» بوو به‌چه‌مکی سه‌ره‌کی بۆ گه‌یشتن له‌یه‌ک‌تیی سه‌ره‌تایی که‌له‌بیچم‌به‌ندی کۆمه‌لایه‌تی واقعه‌ا بوونی هه‌یه. هه‌ر یه‌که‌له‌مه‌سه‌ندنه‌واتایانه‌له‌گه‌ل په‌ره‌ه‌ندنی شتیکدا بوو که‌به‌شیوه‌ی کاتی پێی ده‌لێن «لۆژیک هه‌لکه‌وت» (لاکلاڤ، ۱۴۰۰: ۲۹).

ئه‌وان‌نامازه‌به‌چه‌شنیک سوورژه‌به‌ناوی سوورژه‌ی هیژمۆنیک ده‌که‌ن که‌پێه‌ندی به‌هیژمۆنییه‌وه‌هه‌یه؛ مه‌به‌ست له‌سوورژه‌ی هیژمۆنیک ئه‌و سوورژه‌یه‌که‌له‌ره‌وتی هیژمۆنیکدا چی ده‌بیٲ. بۆ ئه‌وه‌ی پێه‌ندییه‌که‌هیژمۆنیک بیٲ، «بریاره‌له‌گری پێکه‌اته‌یی» مه‌رجی سه‌ره‌تایی هیژمۆنییه‌لاکلاڤ و مووفی هه‌ولیان دا به‌مه‌رجه‌پیشان بدن به‌نه‌بوونی وه‌ها

1. Hegemony
2. Articulation
3. Undecidable

مه‌رجێک سیاسه‌ت له ئارادا نایه‌ت. هه‌ژمۆنی کاتیکی دهرده‌که‌ویته‌ که له نێوان هه‌مانه‌گه‌له‌ی شوناسیان له پێشه‌وه‌ دیاری نه‌کراوه‌، پێوه‌ندی دروست بیه‌ت (لاکلاو، ۱۳۹۲: ۱۱).

لاکلاو و مووفی، جومگه‌به‌ندی به‌ کرده‌یه‌ک ده‌زانن وه‌ها پێوه‌ندییه‌ک له نێوان هه‌مانه‌کاندا دروست ده‌کات که شوناسیان ده‌گۆرێت. بۆ نمونه‌، جه‌سته (جه‌سته‌ی مرۆف) چه‌ندواتاییه‌ و شوناسی له پێوه‌ندییه‌ی له‌گه‌ڵ وشه‌کانی تری یه‌ک جومگه‌به‌ندی، ده‌سته‌به‌ر ده‌یه‌ت؛ وه‌کوو جه‌سته و پۆح له‌ گوتاری ئایینیدا. «جومگه‌به‌ندی کاتیکی ته‌نجام ده‌یه‌ت که لۆژیکی پێوه‌ندیانه‌ی گوتار، بچ سنووردانانیکی له‌ لایه‌ن هه‌چ بابیه‌تیکی دهره‌کییه‌وه‌، تا ده‌ست‌خستنی ئاکامی کۆتایی به‌ره‌وپێش ب‌ه‌وات» (لاکلاو، ۱۴۰۰: ۱۸۰). به‌ رای ئه‌وان، کرده‌ی جومگه‌به‌ندی برتییه‌ی له‌ چۆی کردنی گرێگه‌گه‌لیکی^۱ که به‌ شیوه‌ی رێژه‌یی، واته‌ ده‌ستیشان ده‌که‌ن. جومگه‌به‌ندی، وه‌کوو جیگیرکردن/جیگۆرکی سیسته‌می جیاوازییه‌کان ناتوانێت ته‌نیا دیارده‌ زمه‌نییه‌کان له‌به‌ر بگرێت، به‌لکوو ده‌یه‌ هه‌موو بوونی مادیه‌ی دامه‌زراوه‌ جیاجیاکان، پێ‌وه‌رپه‌سه‌مه‌کان و ئه‌وه‌ نه‌ریتانه‌ی به‌ یارمه‌تییه‌ی ئه‌وانه‌ بیچمه‌به‌ندی گوتارمه‌ند پێک هاتوه‌وه‌، بگرێته‌وه‌. جومگه‌به‌ندی به‌ هه‌ر کرده‌یه‌ک ده‌وتریت که له‌ نێوان هه‌مانه‌ جیاجیاکاندا پێوه‌ندییه‌ک دروست ده‌کات که له‌ ده‌رژیه‌دا شوناسه‌کیان له‌ ئاکامی ئه‌م کرده‌ی جومگه‌به‌ندییه‌دا ده‌گۆرێت. گشتیک که له‌ ئاکامی کرده‌ی جومگه‌به‌ندی به‌ده‌ست ده‌یت، به‌ گوتار ناودێر ده‌کریت.

۲-۵-۳- هاوته‌ریبی و جیاوازی^۲

به‌ رای لاکلاو، دوو لۆژیکی هاوته‌ریبی و جیاوازی، ئه‌گه‌رچی له‌ کۆتایییدا پێکه‌وه‌ پێوه‌ندییه‌کی دژگه‌رانه‌یان هه‌یه‌، وێرای ئه‌مه‌ پێوستیان به‌ یه‌کدیش هه‌یه‌. هه‌موو شوناسه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان (واته‌ گوتارمه‌ند) له‌ خاڵی پێک‌گه‌یشتنی جیاوازی و هاوته‌ریبی دروست ده‌بن. ئه‌وه‌ پێوه‌ندیانه‌ی له‌ سه‌ر بنه‌مای هاوته‌ریبی پێک هاتوون، له‌ ئاست هه‌ستیکه‌ی ناروونی هاوگری ته‌نپه‌رن مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی که بۆ شیوه‌ی چه‌شنیک شوناسی گوتارمه‌ند بگۆرێ. ئه‌گه‌ر داخوازییه‌ هاوته‌ریبه‌کان وه‌لام نه‌درێنه‌وه‌، یه‌ک ده‌گرن و سووژه‌یه‌کی به‌رب‌لاوتری کۆمه‌لایه‌تی چۆی ده‌که‌ن. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر داخوازییه‌کان به‌ شیوه‌ی جیاجیا وه‌لام نه‌درێنه‌وه‌، سه‌ره‌پای جیاکاری و په‌رته‌وازه‌بوونیان، زنجیره‌ی هاوته‌ریبی پێک ده‌هێنن و له‌ یه‌کیه‌تییه‌کی کاتییدا پێکه‌وه‌ ده‌به‌ستێنه‌وه‌ و لۆژیکی هاوته‌ریبی جیگه‌ی لۆژیکی جیاوازی ده‌گرێته‌وه‌. «زنجیره‌ی هاوته‌ریبی به‌ناچار ده‌ورێکی دوولایه‌نه‌ی هه‌یه‌: له‌ لایه‌که‌وه‌ دهرکه‌وتنی ورده‌کارانه‌خوازی داخوازییه‌کان پێک ده‌هێنێت

و له لایه کی ترهوه ئەم داخواییه ناچار دهکات له خۆی له ییگهی ئاستیکی تیگهل بووی پیوست پیرهی بکەن» (لاکلاو، ۱۴۰۰: ۱۶۰-۱۵۹).

لاکلاو ئەم پرۆسەیه که له کۆمەلگایه کدا دوو لایه نی دژ بهیه که له بهرانهر یه که راست دهبنهوه و دهبنه پرکابهری یه کتر، قوناغ به قوناغ و ئاست به ئاست تاوتوئی دهکات و تایه تهنه نیدییه کانی ههر کام له لایه نه کان، به پپی شیوهی بیچم بهندی و ئاراسته کانیان، دیاری دهکات. «ئه رکی لۆژیکی هاوته ریپی، پیکهینانی ئەو شوناسه هاوته ریبه نهیه که رهت کردنه وهی په تیپی سیسته میکی گوتارمه نده. ئەم لۆژیکه قه لشتیک له نیو سیسته مه جیاوازییه کاندای پیک دههینیت و به دیهینهری سنووره سیاسیهییه کانی نیوان دوو ئوردووه گی دژ بهیه که. لۆژیکی جیاوازی به تهواوی پیچه وانهی لۆژیکی هاوته ریپییه. له کاتی که لۆژیکی هاوته ریپی به دوای دابهش کردنی کهشی کۆمه لایه تی به تیک گووشینی وانا له دوری ئوردووه گی دژ گهر دایه، ئەو رهوتهی له سه ر بنه مای لۆژیکی جیاوازییه، دیه وئ سنووره جیگیره کانی جه مسهره دژ گهره کان بگۆریت و لاوازیان بکات. که وایه له هه لسانانی بابتهی کۆمه لایه تیدا، یا له سه ر پاژیک له داخواییه کان که پیوه نیدییه کی جیاوازی له گه ل داخواییه کانی دیکه دا هیه پیداکری دهکرت، یا له سه ر ئەو شتهی که هه موو پاژه کان به شیوهی هاو بهش خاوه نی ئەوه ن. یه که م، شیوهی لۆژیکی جیاوازییه و ئەوهی دووه که سنووری دژ گهرانه ده کیشیت، لۆژیکی هاوته ریپییه» (Laclau, 2005: 77-78).

۴- تیوری گوتار له رۆمانی کهوتنی ئاسمانه کاندا

۴-۱- کورتی چیرۆکه که

که سایه تییه که به ناوی فوئاد که پیشه ی شو فیزییه و له نیوان شاره کانی سلیمانی و کهرکووک دا کار دهکات، به هه لکه وت له گه ل کچه تورکمانیکدا ئاشنا دهیته وه. پاش هات وچۆیه کی زۆر به مه بهستی خاویینی کردن، که سوکاری کچه که هه ره شه ی لی دهکهن و لی دهه ن تا واز دینیت و ئەو کچه له بیر خۆی ده باته وه. پاش ماوه یه که له سلیمانی له گه ل ژنیک به ناوی ئەلماس هاوسه رگیری دهکات و کچیکی لی دهیت. ئەوان دراوسێکیان به ناوی زولیا هیه که کچیکی عازبه و زۆر تیکه لی ژیا نی ئەوانه؛ پیوه نیدییه کی نزیکی له گه ل ئەلماس دا هیه و ته نانه ت له پهروه رده کردنی مندا له کانیشیدا دهو ری زۆری هیه. زولیا زۆرتر له ته کیه خه ریکی زیکر و خویندنه وهی مونا جات و دهقه ئایینه کانه و ژنی ئەو شاره به ره و ئەو کۆرانه راده کیشیت. پاش ماوه یه که، کچه تورکمانه که (یۆلڈزنوور) پیوه نیدی پی ده کاته وه. پیشتەر که برا کانی کچه که رینگر بوون، ئیستا له و شاره هه لاتوون و ئیدی که س رینگریان لی ناکات.

کچه که له گهڵ دایک و بابیدا دهژیت؛ نهوان بهو مهرجهی کچه کهیان له مائی خۆیاندایت، به هوسهرگیری رازی دهبن و بی نهوهی بزانی فوئاد خێزانی ههیه، له کهرکووک هوسهرگیری دهکهن.

فوئاد که ئیستا دوو ژنی ههیه، تا ماوهیهک بهم شیوه بی نهوهی هیچ لایهک ئاگادار بکاتهوه (ئهگهرچی دواتر دهیهوئ ئهم نهینیه بدرکینیت)، به ههر دوو لادا رادهگات و ئهم بابته به نهینی دهمینتتهوه. له یۆلدزنوور کورپکی دهییت و ناوی دهین زهینهل. سههرتاکانی شهپی ئیران و عیراق سه و فوئاد به ناچاری دهییت لهم شهردها بهشداری بکات. ئهو که ئیستا دوو ژنی ههیه و لهوان خاوهنی کور و کچیکه، دهیهوئ به ههر چهشنیک بووه خۆی لهم شهردها بهشداری بکات، بهلام بۆی ناکریت. ماوهیهک دهروات بۆ مهشقی سههربازی؛ لهو ماوهدا ژنه کهی و خهسووی به رووداوێک دهمرن. ئهو، کورپ کهی له گهڵ خۆی دینتتهوه بۆ سلیمانی و دهیداته دهست تهلماس و دهلیت ناوی ئاسویه. دهلی له رینگهی سلیمانی دا دایک و باوکی تووشی کارهساتی ئوتومبیل بوونه و تهنیا مندا له که زیندوو ماوتهوه. به تهلماس دهلیت ئهم کورپ وهکوو مندالی خۆمه و تۆش دهبی وهکوو مندالی خۆت ئاگاداری بیت. ئهم نهینیه ههر بهم شیوه دهمینتتهوه تا فوئاد دهچیتته بهره کانی شهپ و به دیل دهگیردیت. له زیندانا زۆر تووشی چههرمه سههری دهییت و ماوهی به دیل گیرانی نزیکه ههژده سال دهخایهت؛ که دیتتهوه زۆر شت گۆراوه و مندا له کانی گهوره بوونه. مندا لیک لهو ماله دایه؛ که دهپرسیت ئهو مندا له کیه، وهلامه که ههموو شتی تیک دهوات. له وهلامدا دهلین نهوه هیوایه، کورپی ئاسۆ و ئاسکۆله. لێردها ئهو نهینیه که ئاشکرا دهکات و قهیرانیکی گهوره پروبه پرووی بنه ماله که دهییتتهوه.

پاش ئاشکرا بوونی ئهم نهینیه، ههر کهسهو بهره لایهک سههری خۆی ههڵدهگریت. ئاسکۆل بهرگهی بیستنی ئهم قسهیه ناگریت، میشکی تیک دهچیت و شیت دهییت. ئهو ئاواره نیو کووچه و کۆلانی دهییت و له کۆتاییدا له گهڵ دایکی له لایهن گرووپه ئیسلامیه کانهوه دهکوژرین. زولیفاش دواتر تیکه له به گرووپه ئیسلامیه کان دهییت. ئاسۆ پهنا دهباته مزگوت و کهسایهتیه ئایینه کان؛ ئهم کاره به تاقه رینگه دهزانیت تا له گوناھی هوسهرگیری له گهڵ خوشکه کهی پاک بپتتهوه. پاش چهندین مانگ ئهشکه نهجه و سزادان، به مه بهستی شوژدنه وه گوناکه کهی، تیکه له به گرووپه تیرۆریستهیه کان دهییت. نهوان دهیه نه باره گا کانی خۆیان، ههموو رۆژی پهروهره و رێنماییه تایبه ته کانی خۆیانی پی فیڕ دهکهن تا میشکی ئامادهی نهوه ببی له داهاتویه کی نزیک خۆی له شهقامیکی ههولێردا بته قینتتهوه.

له بهشی کۆتایی رۆمانه کهدا، ئاسۆ راهاتوه و مهشقی پی کراوه تا پروات خۆی بته قینتتهوه. تی ئینتی و بارووت به ناوقه دیدا شار دراوتهوه؛ ههموو شتیکی له بهره که چی بکات و که سینکیش

له دوورهه چاوه‌دێریی ده‌کات. پلانه‌که ئه‌وه‌یه قه‌فه‌زێک به دوو کۆتره‌وه به ده‌سته‌وه بگرێت و بییات بۆ ئه‌و پیاوه پیره‌ی له‌گه‌ڵ نه‌وه‌که‌یدا چاوه‌رپێی ده‌کهن. ئه‌و شوینه قه‌ره‌بالغه و که‌سانیک خه‌ریکن ناو ده‌نوسن و ده‌یان‌ه‌وێ ببن به سه‌رباز. ئه‌و به‌پێی پلانه‌که هه‌موو ئه‌رکیک جێبه‌جی ده‌کات تا ده‌رواته به‌رده‌م پیره‌پیاوه‌که. کابرا که چاوی به کۆتره‌کان ده‌که‌وێت، بانگی نه‌وه‌که‌ی ده‌کات و ده‌لێت وهره‌ هیوا ئه‌وه کۆتره‌کانیان هێناوه. ئاسۆ که گوێی له ده‌نگه‌که و ناوی هیوا ده‌بی‌ت، فوئاد ده‌ناسی‌ته‌وه که چه‌نده پیر و که‌نه‌فت بووه. هیوا باوه‌ش بۆ ئاسۆ ده‌کاته‌وه و فوئاد ده‌که‌وێته سه‌ر پێلاوه‌کانی؛ له‌و کاته‌دا ئاسۆ خه‌ریکه له ئه‌رکه پێ‌سی‌دراوه‌که‌ی پاشگه‌ز بێ‌ته‌وه. ئه‌و ده‌یه‌وێ قسه‌یه‌کی باو‌کانه بۆ هیوا بکات. چاوه‌دێره‌که که چاوی له‌مه ده‌بی‌ت، ده‌ست به دو‌گمه‌ی کۆنترۆله‌که‌ی نیو گیرفانی‌دا ده‌نی‌ت؛ گرمه‌یه‌ک هه‌موو هه‌ولێر ده‌له‌زینی‌ته‌وه و ئه‌و ئاپۆریه به‌ده‌نگ ده‌کات.

۲-۴- دۆخی کۆمه‌لگا و به‌ستی‌نه‌کان

سه‌رده‌می ئه‌م چیرۆکه که له‌ دیه‌کانی په‌نجا و شه‌ستی هه‌تاوییه‌وه ده‌ست پێ‌ده‌کات و درێژ‌تری ده‌بی‌ت، له‌ باری سیاسی، کۆمه‌لایه‌تی و ته‌نانه‌ت ئابووری‌شه‌وه سه‌رده‌می‌کی ئالۆزه و چه‌ندین لایه‌نی درێهر و لێک‌دوور له‌ بواره جیا‌جیا‌کاندا له‌ ململانێ‌دان. دو‌ویه‌رکه‌یی نیوان ده‌سته‌لاتی ناوه‌ندی و هێزی خه‌لک، چه‌شنیک له‌ ژبانی پارێزکارانه و شاراه‌ی هێناوته‌ ئاراوه که زۆر جار بووته هۆی ئالۆزی و کێشه و گرفتێ بێ‌چاره‌سه‌ر. ناچارکردنی خه‌لک بۆ به‌شداری له‌ شه‌ری نه‌خوازاو و ده‌ست‌تی‌وه‌ردانی جو‌راو‌جو‌ر له‌ لایه‌ن ده‌سته‌لاتی فه‌رمیه‌یه‌وه له‌ کۆمه‌لگادا، لێک‌تازانی باری ژبان و ناجی‌گیربوونی سه‌قامی کۆمه‌لایه‌تی لێ‌که‌وتووته‌وه. له‌م دۆخه‌دا، به‌ش و لایه‌نه جو‌راو‌جو‌ره‌کانی کۆمه‌لگا له‌ زۆر باره‌وه لێک‌دوور ده‌بنه‌وه و ئه‌و یه‌کانگی‌ری یه‌که‌پارچه‌یه‌یه‌ی ده‌بی‌ته هۆی گه‌شه و هه‌ڵدانی ئه‌و قه‌واره‌یه، پێک‌نا‌ی‌یت. له‌و شله‌زاوییه‌دا زۆر جار لایه‌نی سه‌ره‌رۆ و ئایدیۆلۆجیک هه‌ول ده‌ده‌ن به‌ ده‌ست‌تی‌وه‌ردانی هێژمۆنیک ئه‌و لێک‌دژی‌یانه له‌ ژێر یه‌ک چه‌تردا، که به‌رژه‌وه‌ندی و خواستی خو‌یان له‌ سه‌رووی هه‌موویدا‌یه، کۆ‌بکه‌نه‌وه و له‌ ئاراسته‌ی به‌هێژبوونی خو‌یان به‌ کاری به‌ی‌تن. ئه‌م گه‌روویه ئایدیۆلۆجیکانه که پێیه‌کیان له‌ نیو نه‌ریتی پێش‌دا‌یه، ئه‌و به‌ستی‌نه‌یان هه‌یه که سو‌ژه به‌ شی‌وه‌ی ناراسته‌وخۆ به‌ره‌و لای خو‌یان رابکێشن و په‌روه‌ده‌ی بکه‌ن. درێه‌ری نیوان نه‌ریت و ئه‌و خواسته جو‌ربه‌جو‌ره‌نی له‌ کۆمه‌لگادا به‌دی هاتووه، یه‌ک‌تر له‌و بابه‌ته کێشه‌سازکه‌رانه‌یه که دۆخی سو‌ژه‌ی ناجی‌گیر کردووه و ناچاری ده‌کات گێژانه‌وه‌یه‌کی جیاواز له‌ واقع ب‌خاته ئاراوه تا پاسا‌وێک بۆ ئه‌م لێک‌دژی‌یانه بێ‌نی‌ته‌وه و به‌ شی‌وه‌ی کاتی

چارەسەریان بکات. ئەم تیکەلای و بێسەرەوبەرەییە لە ئاکامدا سووژە بەرەو کەشیکێ مەترسیدار و دۆخیکی بێهیوا ڕێنۆینی دەکات و ڕینگە نادات سووژە بۆ ئەو ڕێچکەییە بگەرێتەو کە دەتوانێت بپاری بەدات و ئال و گۆر بەدی بەیئێت. پیاوسالاری، نەریتەوهری، دەستەلاتخواری، نایە کسانێ، بێ ئەنجامی، ناپەرەزایی، توندوتیژی، بێهەلۆستی، نەخۆشەواری و چەندین نمونەیی لەم چەشنە کە هەر کامەیان بۆخۆی ئاستەنگی و تەگەرەیی جیا جیای پێک هێناوە، بە شیوەیە ک پێوەندییان پێکەو هەیه و یە کدی بەرەم دەهێنەو. لە ئاکامدا شەڕ و دوورکەوتنەو، کە دەکرێ بە دیارترین مۆتیفی پێکەهێنەری کێشەیی ئەم ڕۆمانە پێناسە بکری، دەبێتە هۆی قەومانێ ئەو گرتە بێچارەسەر و تیکدەرە و سووژەکان هەر یە ک بۆ وەرگرتنی چارەسەر یا دلداوەی خۆیان ڕوو لە لایە ک دەکەن و تا دواڕێستگەیی ژیان دەستیان پێ پێراناگات.

۳-۴- گوتاری نایینی لە پێگەیی گوتاری زالدا

لە نێوان چەندین گوتاری جیا جیادا، کە زۆریەیان دژایەتییان لە گەڵ یە کدا هەیه و لە بۆشایی و جێگە لەق بوونی ئەوی تردا زۆرتر سەرەلەدەو و گەشە دەکەن، گوتاری نایینی بە لایەنە سەرەڕۆیانە کە یەو خۆی وەکوو تاقە بژاردەیی بەردەست و دواوە قیقەتی هەبوو پێناسە دەکات. ئینجا ئەم پێگە و ئاستە لە سەلمان نەهاتوو، بە تێڕوانینە باوە نایینیە کەنەو گری دەداتەو و زەینی بەردەنگی خۆی بۆ وەرگرتنی ئەم بابەتە و بەڕێوەبردنیان ئامادە دەکات. دەستەلاتی سووژە لە نێو ئەم گوتارەدا یە کجار بەر تەسکە؛ ئەو جومگە بەندی و ریزبەندییە لە ڕێساکان و پێوەندییە کاندای جێبەجێ کراو، پێشتر هەموو دەور و شوێنێ کە کانی دیاری کردوو و سووژە ئەو شوێنە پر دەکاتەو. ئەم گوتارە توانیویەتی لە بۆشایی و دەوری ناتەواوی ناوەند و بەڕێوەبەراییەتیە کۆمەلایەتیە کاندای شوێنی خۆی وەکوو مەلەبەندی کە خەلکی دەتوانن پەنای پێ ببەن، لە سەرۆکی هەموو ڕکابەرەکانی، جێگیر بکات و ئەوانی تر بەلاوە بنێت.

لەبەر ئەوەی کۆمەلگا چارەسەرێکی بۆ سڕینەوێ تاوانە کەیی ئاسۆی لە ئارادا نییە، چییەتی و شوناسی سووژە، کە بە شیوەی نەرێنی پێک دێت، ڕێچکەیی خۆی دیاری دەکات. ئاسۆ بۆ دۆزینەوێ ڕینگە چارەیه ک بە مەبەستی پاک بوونەوێ تاوان، لە ئاکامدا پەنا دەبات بەر دامەزرێوە ئایینیەکان و، گوتاری نایینی وەکوو تاقە بژاردە و دەر فەتیک بۆ پاک بوونەو ئەم تێوانە نەخوێزارو، بەرەو لای خۆی ڕای دەکێشێت. ئەم گوتارە (گوتاری نایینی) بە دەستینشان کردنی هەندێ چارەسەر وەکوو سزادان و ریا زەت کێشان و لە ئاکامدا خۆتەقاندنەو، دەوری خۆی دەنۆینێت. لێرەدا گوتاری نایینی بە دابەستنی واتا و وەستانیکی کاتی لە ئال و گۆڕی و اتادا هەول دەدات چەندواتایی لە هیمانە کاندای کەم بکاتەو و واتایە کێ جێگیریان پێ ببەخشێت. ئەو

دژگه‌رییه‌ی بووته هۆی جیاکه‌وته‌وه‌ی ئاسۆ له گوتاری پێشو و سه‌رگه‌ردان‌بوونی، ده‌رفه‌تێکی بۆ گوتاری ئایینی ره‌خساندوه‌وه تا سووژه‌کانی خۆی به‌ پرکردنه‌وه‌ی که‌لینه‌ به‌دیها‌تووه‌کان دیاری بکات. ئهم گوتاره‌ بێ دوودلی و نه‌گه‌رمه‌ندییه‌ک، حوکمی خۆی ده‌دات و به‌وه‌په‌ری باوه‌رده‌وه‌ شیلگیرانه‌، رێچکه‌یه‌ک بۆ ئاسۆ ده‌سته‌به‌ر ده‌کات و بێ نه‌وه‌ی ده‌رفه‌تی گه‌رانه‌وه‌ و پاشگه‌زبوونه‌وه‌ی بێ بدات، په‌لکێشی ده‌کات.

ئه‌و دامه‌زراوه‌یه‌ گرووپه‌ ئیڕه‌اییه‌کان له‌و رێگه‌یه‌وه‌ بانگه‌شه‌ی روانگه‌ و بیروباوه‌ری خۆیان ده‌کهن، مزگه‌وته‌؛ په‌یامێک که‌ له‌م دامه‌زراوه‌وه‌ ده‌نێردرێت بۆ سووژه‌، تۆبه‌ و پاک‌بوونه‌وه‌ له‌ تاوان و ده‌ست‌خستنی به‌هه‌شته‌؛ ئه‌و سووژه‌یه‌ که‌ به‌رده‌نگی ئهم په‌یامه‌یه‌، ئاسۆیه‌. ئهم گوتاره‌ به‌ شیوه‌ی سیستماتیک پلانی خۆی بۆ راکێشانی سووژه‌کان دا‌ر‌پ‌شتووه‌ و هه‌ر که‌سیک له‌ نیو ئهم سیستمه‌دا ئاگاداری ده‌ور و جینگه‌وینگی خۆیه‌تی؛ به‌ چه‌شنیک که‌ مه‌به‌ستێکی سه‌ره‌کی له‌ پێش هه‌موو کارێکه‌وه‌یه‌ و هه‌موو هه‌ولێکه‌کان بۆ نزیک‌بوونه‌وه‌ له‌و مه‌به‌سته‌ ده‌خه‌نه‌ گه‌ر. «شه‌و چووه‌ مزگه‌وته‌ که‌ی مه‌لا شه‌فیه‌ کۆله‌ هه‌موو رۆیشتن و ئه‌و نه‌رۆیی [...]. نیوه‌شه‌و فه‌قییه‌ کی کام‌ل که‌ بێ ده‌چوو سه‌ره‌رشتیی مزگه‌وته‌ که‌ش بکات، له‌ ژووریک که‌ تاکه‌ ژووری ئاوه‌دانیی شه‌وانی مزگه‌وته‌ که‌ بوو ها‌ته‌ ده‌رێ [...]. بر‌دی‌ه‌ ژووره‌ که‌ی خۆی» (جه‌مال غه‌ریب، ۲۰۱۶: ۲۱۲-۲۱۱).

به‌ دۆزینه‌وه‌ی به‌رده‌نگی خۆیان له‌ رێگه‌ی ئهم دامه‌زراوه‌ و هه‌روه‌ها دیاری کردنی ئه‌و رێپه‌روه‌ی برپاره‌ سووژه‌ پێیدا تیپه‌ریت، ژیا‌ن‌کی تر و واتایه‌کی جیاوا‌ز ده‌خه‌نه‌ کایه‌وه‌. ئینجا له‌م نیوانه‌دا ئاسۆ را‌بر‌دووی خۆی ته‌ژی له‌ نه‌فرت و نه‌هامه‌تی ده‌بینێت و هه‌ول ده‌دات به‌ هه‌موو شیوه‌یه‌ک پێناسه‌یه‌کی تر بۆ خۆی ده‌سته‌به‌ر بکات تا به‌ته‌وا‌ی له‌وه‌ی پێشو جیا ببێته‌وه‌. «تازه‌ جه‌سته‌ی تۆ بۆ خودا‌په‌رستی نابێ. بۆ به‌یانییه‌ که‌ی منی برده‌ مزگه‌وتێکی گه‌وره‌ و ئاوه‌دان و قه‌ره‌با‌لغ، که‌ لام وابێ ناوی جیهاد بوو [...]. مه‌لایه‌کی باریک و درێژ که‌ ئه‌ویش ریشیکی ماش‌و‌برنجی درێژی هه‌بوو، سمیلێ تا بن لووتی تاشیبوو [...]. چه‌ند کتییکی له‌ پێش بوو ئه‌ویش گوتی: جائیز نییه‌ قسه‌ی له‌ گه‌لدا بکری، جائیز نییه‌ له‌ ژووریکدا بم له‌ گه‌لدا. شه‌یتان داگیرێ کردووه‌، نووری ئیسلام له‌ رۆجیدا نه‌ماوه‌» (هه‌مان: ۲۱۶).

په‌یامه‌که‌ و شیوه‌ی جیه‌جێ کردنی له‌ لایه‌ن گوتاری ئایینی و ئه‌ندامانی دامه‌زراوه‌که‌وه‌ دیاری ده‌کری‌ت. ئه‌و هیوا‌ی پاک‌بوونه‌وه‌ له‌ تاوان و پزگارییه‌، که‌ ئهم گوتاره‌ خۆی به‌ خاوه‌نی هه‌موو لایه‌نێکی ده‌زانی‌ت، ئه‌وه‌نده‌ لای ئاسۆ په‌ره‌ی بێ‌دراوه‌ و به‌ واقیعه‌وه‌ نزیک کراوته‌وه‌ که‌ ئاماده‌یه‌ هه‌موو نه‌رکیک جیه‌جێ بکات و هه‌ر چه‌شه‌نه‌ دژواری و ریا‌زه‌تیک به‌ گیان قه‌بو‌ل بکات. «ده‌رگای تۆبه‌ و پاک‌بوونه‌وه‌، هه‌تا بۆ یه‌زیدیش دا‌نه‌خراوه‌ [...]. یه‌ که‌م له‌ کاتی هه‌ر

نوێژێکدا ده جهلدهی لیبدری. دووهم، رۆژانه تهنها دهلی تهستهغفیرولا، نهوه بۆ ماوهی چل رۆژ. دواتریش دهی سێ مانگی تهواو رپازهی دینی پیبکری و موسولمان بکریتهوه» (ههمان: ۲۱۸-۲۱۷). له پیکهاتنی ئەم گوتارهدا، سنووربهندییهکان کارتیکهیری بهراویان ههیه و زۆر بابتهی نیو کۆمهلگا و تهناوت کهسهکانیش بهلاوه دهئین تا چوارچیوهی ئەو گرووپه دیاری بکهن. سنووربهندییهکانی گوتاری ئایینی بهردهوام به بهلاوهنان^۱ و دوورخستنهوهی گوتاری تر و کهسانی تر ناشکرا دهییت؛ ئاسۆ وهکوو سووریهیهکی گوتاری ئایینی، هاوکات ناتوانییت له گرووپیکی تریشدا بیته که سهر به گوتاریکی تره و به پرپرهبوێکی تردا بروات.

ئهم گوتاره، له رینگهی بانگهشهی راستهوخۆ و ناراستهوخۆه، پیناسه و روانگهی خۆی له زۆر بواردا به چری دهستیانشان کردووه و چوارچیوهی خۆی بۆ زۆر وشه و واتای پێوهندیار، وهکوو زیان، مردن، مرۆف، ولات، ژن، شهڕ و خۆشهویستی به شیوهیهکی هێژیمۆنیک دیاری کردووه. ئەو لۆجیک و عهقلانیتهی پێویسته، لهم گوتارهدا له بهرانهر پشقهچوون و دهستخستنی مهبهستهکانیدا رپگره و ههول ددهات ئەندامانی خۆی له کهشههوایهکی تردا پهروهرده بکات که مهوادیهکی جیاوازی ههیه و دهرفتهی پرسسیار و شک کردن له ههموویان دهسینیتتهوه. «بهپهله هینایانمه دهی و دارکاریان کردم. تووند له ههموو شوێنیکهوه. سۆفی هاواری دهکرد، ئەوهتا شهیتانییک به پشتیهوهیهتی، ئەوه ئەوهیان به ئەژنۆوهیهتی، یهکیکیان ئەوهتا ههلات خۆی به پهنجهره که دادا. ئاگر بکهنهوه، ئاگر بکهنهوه با بیانسووتیتی، هاواری دهکرد، ئاوی گهرم بهو داماوهدا بکهن با شهیتانهکان نهگهپینهوه سههری» (جهمال غهریب، ۲۰۱۶: ۲۲۸).

۴-۴- قهیرانی سوورژه و شوناسی نوێ

بهدوای دیارکهوتنی خوشک و برابوونی ئاسکۆ و ئاسۆ، قهیرانیکی لهپر پرووبهرووی سوورژهکان دهییتتهوه و له سهر ههر کامهیان به قوولی کارتیکهیری دهییت. ئاسۆ بهی ئەوهی ئاگای لهوه بیته که گهڵ خوشکی خۆیدا هاوسهرگیری کردووه. ئەو ههست به تاوانیکی گهوره دهکات و دهبهویته به ههر چهشنیک بووه ئەم تاوانه له خۆی بسپریتهوه. شکاندنی ئەم تابووه کۆمهلایهتییه، هیچ دهرفته و رینگایهکی بۆ نههیشتووتهوه تا ئەوهی که چارهسهرکردنی ئەم کیشهیه بهرهو گوتاری ئایینی رای دهکیشیت. ئەمهیه که ئاسۆ له گوتاریکی ترهوه پال دهریته نیو گوتاری ئایینی و تییدا پهروهرده دهییت، پیشاندهری ئەوهیه سوورژه شوناسی جوراوجۆری ههیه که له نیو گوتارهکاندا جیکه دهییتتهوه. له ئاکامی دژبهری، که له نیو قهڵشتی پیکهاتهکاندا دهردهکهویته،

ته‌نانه‌ت له نیو ئه و گوتاره ئایینییه‌شدا جارجار بابه‌تیک دیته ئاراهه که ئاسۆ به‌ره و ئاراسته‌یه‌ک راده‌کیشیت ده‌ست له‌م بریاره هه‌لب‌گرت و درێژدی پی‌نه‌دات؛ به‌شیوه‌یه‌ک له‌کو‌تاییشدا نایه‌وی خۆی بته‌قینیت‌ه‌وه و خه‌ریکه‌ پاشگه‌ز ده‌بیته‌وه.

گوتاری ئایینی، به‌پێناسه‌کردنی واتای خۆی له‌قه‌واره‌ی وشه‌کاندا، هه‌ندێ واتای زیاده‌ی له‌نیو ئه‌م وشانه‌دا جیگیر کردووه و هه‌روه‌ها به‌که‌لک‌وه‌رگرتن له‌دوالیزمی ناچارمه‌ندانه‌ که‌ سووژه به‌ره‌وه هه‌لب‌گاردن له‌نیوان دوو بابه‌تدا پال پتوه‌ ده‌نیت، له‌بازنه‌ی ئه‌و سیستمه‌دا تاقه‌ حه‌قیقه‌ت و تاقه‌ رینگا ده‌ست‌نیشان ده‌کات و بواری پروبه‌پروو‌کردنه‌وی پرسیار بۆ هیچ‌یه‌ک له‌مانه‌ له‌ئارادا نییه‌؛ له‌راستیدا که‌س له‌و ئاست و پێگه‌یه‌دا نییه‌ تا بتوانیت ئه‌م ئه‌رکه‌ جیبه‌جی بکات. تۆبه و پاک‌بوونه‌وه له‌تاوان، ده‌ست‌خستنی نووری ئیمان، ریا‌ه‌تی رۆح، پاک‌کردنه‌وی فساد، شه‌ری جه‌هل و نه‌زانی و له‌ناوبردنی کافران، ئه‌و بابه‌تانه‌ن که‌ جومگه‌به‌ندی کردنیان هاوته‌ریبییه‌کی له‌نیوان ئه‌ندامانی ئه‌م گرووپه‌دا ده‌سته‌به‌ر کردووه و جیاوازییه‌کانی به‌لاوه‌ ناوه. «هه‌ر کافرێک، هه‌ر گومرا و له‌دین ده‌رچویه‌ک، هه‌ر غه‌یره‌ دینی‌ک، هه‌ر مه‌ست و فاحیشه‌یه‌ک، به‌ده‌ستی تۆ له‌ناو به‌ری، ئه‌وه‌نده‌ی ئازار و عه‌زاب و هاواری ئه‌وان، فریشه‌ت و مه‌لائیکه‌ته‌کانی سه‌ر زه‌وی و هه‌موو ئاسمانه‌کان سلا و دروودت بۆ ده‌نێرن» (جه‌مال غه‌ریب، ۲۰۱۶: ۲۴۳).

ئاخاوته‌ هیژمۆنیکه‌کان ده‌بنه‌ هۆی پیکه‌ینانی شوناسی ئاسۆ و له‌پیکه‌ینانی ئه‌و شوناسه‌دا ده‌وری سه‌ره‌کی ده‌گێرن؛ چونکوو ئاسۆ که‌سایه‌تی رێژی خۆی له‌م ئا‌خاوتانه‌وه و ده‌ده‌گریت نه‌ک له‌و شوێنه‌ی ها‌توه‌ه. واته‌ کارتی‌که‌ری راسته‌وخۆی له‌سه‌ر شوناسی ئه‌و هه‌یه‌ و شوێنگه‌یه‌کی بۆ دیاری ده‌کات. هه‌روه‌ها ئه‌و کردیه‌ ئاسۆ ئه‌نجامی ده‌دات، ده‌رپری خو و سرووشتی ناوه‌وی ئه‌و نییه‌، به‌لکوو ده‌بیته‌ هۆی هه‌لسازانی؛ واته‌ ئه‌مه‌ کردیه‌ که‌ ده‌بیته‌ هۆی هه‌لسازانی و، ئه‌م شیوه‌ پێناسه‌کردنه‌ هه‌لگری چه‌شنیک چالاکیه‌ بۆ سووژه و کاریگه‌ربوونی تیدا به‌رجه‌سته و به‌رچاوه. به‌سه‌پاندنی ئه‌م شوێنگه‌ و باوه‌رانه‌، له‌سه‌رێکه‌وه گوتاری ئایینی ده‌سته‌لاتی خۆی قه‌به‌تر ده‌کات و، به‌جیگیرکردنی ئه‌م خواستانه‌ی به‌شیوه‌ی کرداری، پاساوێکی هیژمۆنیک‌تر بۆ ئه‌م کرده‌وانه‌ و جیبه‌جی کردنیان ده‌هینیت‌ه‌وه.

له‌سه‌رێکی تریشه‌وه، ئاسۆ له‌پێگه‌ی سووژه‌یه‌کی نوقم‌بوودا، زیاتر هه‌ست به‌نزیك‌بوونه‌وه له‌ئا‌کام و خواسته‌که‌ی ده‌کات. «نوورێک له‌سه‌ر سه‌رته‌، که‌ ده‌خه‌وی ئه‌و ناخه‌ویت، له‌شه‌هیتان ده‌تپاریزێ، له‌ده‌له‌راوکی دوورت ده‌خاته‌وه، رۆحی خۆت ته‌سه‌لیمی ئه‌و نووره‌ ده‌که‌ی» (هه‌مان: ۲۸۱). به‌هه‌مان چه‌شن که‌ لا‌کل‌او له‌جیاتی سووژه، شوێنگه‌ی سووژه به‌کار ده‌هینیت، ئه‌و پێگه‌ و شوێنانه‌ له‌م رۆمانه‌دا بۆ سووژه ده‌ست‌نیشان کراوه‌ بریتین له‌: مه‌خلووقی پیس، تاوانبار،

تۆبە کار، شەهیدی خودا، ناغای خۆرییە کان. «ئەگەر بمری، شەهیدە بە کەس مەلی. مادام بە رەزای خۆیت، لەو رۆژەوێ لێرە بە بۆی بە غەزا حسابە. ئەوێ حیکمەتی خودایە. ئەگەر بیهوی هەر دەمینی» (هەمان: ۲۲۰).

۵-۴- نواندەوێ دالی بۆش و کارتیکەرییەکانی

پاش دەرکەوتنی نەینییە کە (واتە خوشک و برا بوونی ئاسۆ و ئاسکۆل کە پیکەوێ هاسەرگیریان کردووە)، پێوەندییەکانی ئاسۆ لە گەڵ کەسانی دەرووبەر و گوتاری زالدا ناجیگیر دەبێت و لای ئەو، کۆمەلگا بە سەر دوو بەشی تاوانبار و نایینیدا دابەش دەبێت. شکاندنێ ئەم تابووێ مەزنە کۆمەلایەتی، هێچ دەرفەت و رێگایەکی بۆ نەهێشتووەتە. لەم نێواندا، دژگری لە گوتاردا خۆی دەردەخات؛ واتە لێکدزییەکانی نێوان دالەکان و پاژە پیکەپنەرەکانی ئەو گوتارانە ئاسۆ خۆی کەمتازۆر لە نێواندا دەبینێتەوێ زەقتر دەبنەوێ و سنوورەکان پڕپەنگتر دەردەکەون. لەبەر ئەوەی کەسایەتی ئاسۆ لە پیکە سۆزەییەکی ناجیگیر و ناتەواو، لە نێوان قەلشتی هێزە دژ و رکاوەرەکاندا دەرفەتی ئەوێ دروست دەبێت تا پیکەییەکی جیاواز دیاری بکات یا بۆی دیاری بکێت. لەم نێواندا ئەرکی دالی بۆش دەردەکەوێت کە چۆن دەتوانێت سۆزە بەرەو ئەو لایەنە دیاری گوتار مەبەستییەتی رابکێشێت. واتە لێرە بە دواوە ئاسۆ بە سادەیی هەست بەو جیاوازییانە لە نێو گوتارەکاندا بەرانبەر بە بابەتە جیا جیاکانی پێوەندیار بە مەزەوێ دەستەبەریان کردووە، دەکات. ئەو بە سەرئێوەکان بە رابردوو و ئەو پێشینیە ژیانی لە سەری دامەزراوە، دەست دەداتە هەلێاردنی یەک لەم گوتارانە. لە دێژەدا، ئەو گوتارە زۆرتر وەلامی داخواییەکانی ئەو دەداتەوێ و خواستی ئەو جێجێ دەکات بە تێگەیشتنی خۆی. بە بێزارەییەکی باشتەر بۆ هەلێاردن لە بەرچاو دەگیردێت. ناهاوچەشنییەکانی نێو کۆمەلگا، جۆریک پەرشوبلاوی و پەرتەوازییە لە زەین و دەروونی سۆزەکاندا دروست کردووە و ئەم هەلومەرجە ئاسۆ هان دەدات یەکیەتی بەو دەست بخت تا لەو دۆخە بێ دەرنجامە دەربازی بێت. ئەم یەکییەتی و یەکیارچەییە، وەهێکی پیکەتووە لە ئاکامی لەتەنیشتی یەک دانانی ئەو دالانە کە گوتاری ئایینی توانیویەتی بە هاوتەریب کردن و پێناسەکردنی هاوێشییەکان لە نێوانیاندا، یەکیان بخت. بۆ ئەوەی دالێک بتوانیت وەکوو شوناسی گشتی و یەکیارچە نۆتەرایەتی ئەوانی تر بکات، پێوەندییەکانی دەستەلات لە گوتاری ئایینیدا هەول دەدات دالێک بۆ ئەم مەبەستە دەستەبەر بکات. سەرەتا ئەم دالە لە ناوێکی خۆی بەتال دەکێتەوێ تا مەدلولێکی دیاریکراوی نەبێت. قەلشتی و بۆشایی لە دالی بێ مەدلولدا بۆخۆی بە بابەتیکی ئەڕینی و چێکەر ئەژمار دەکێت، چونکەو بێ وەها قەلشتیک، پێوەندییە هێژمۆنیکیەکان و چەمکی زانییەتی پێک نایێت. ئیمان، شەهیدی خودا، فرین، ناغای خۆرییەکان،

دوو بآلی نوور، شهیتان، فریشته‌کان، مه‌ئموورانی خودا له سه‌ر زه‌وی، داوای بیینی نازیزان له به‌ه‌شتدا، نووری سه‌ر سه‌ر و چه‌ندین نمونه‌ی تر، ئەو دالانەن که مه‌دلۆولیکی به‌ره‌ستیان نییه و به مه‌دلۆولیکی تایبەت سنووردار ناکرێن. ئەم دالانە، ئامازیه‌کی به‌ربلاوتر له خو‌ ده‌گرن؛ واته له‌م دۆخدا هه‌م پێویستن و هه‌م پڕی‌تینه‌چوون. گوتاری ئایینی به‌ دابین‌کردنی واتایه‌کی دیاریکراوی پێکهاته‌مه‌ند و سوارکردنی به‌و وشانه‌دا، ئاسۆی ده‌ست له دنیا داشۆراوی هیواپراو هان ده‌دات ئەم پێچکه‌یه‌ی تا‌قی بکاته‌وه؛ به‌لکوو جیهانیکی تر و واتایه‌کی تر، به‌ حاشاکردن له هه‌موو باب‌ه‌تیکی زه‌مینی، بۆی بخولقی‌ت و شوناس و پێناسه‌یه‌کی تر بۆخۆی ده‌سته‌به‌ر بکات. «من ده‌فرم و ده‌ست به‌ ئیمانه‌که‌مه‌وه ده‌گرم و ده‌رۆم بۆ تا‌قی ئاسمان، من له فیرده‌وس چاوه‌رپم ده‌که‌ن چ کارم به‌ بۆگه‌نی دنیا‌یه‌؟» (جه‌مال غه‌ریب، ۲۰۱۶: ۲۷۸-۲۷۷).

گوتاری ئایینی که ئاسۆی به‌ره‌و لای خو‌ی راکێشاه‌وه، به‌ ئاگاداریبون له دۆخ و خواستی ئەو، هه‌ول ده‌دات له ناراسته‌ی مه‌به‌ستی له‌پیش دیاریکراوی خو‌ی، به‌ره‌و ئاقاریک پێویستی بکات که به‌ره‌هه‌ستییی پێوه دیار نییه و به‌و جو‌مگه‌به‌ندییه‌ی له واتاکان و ده‌سته‌وشه‌کاندا ده‌یکات و هه‌روه‌ها به‌ پڕکردنه‌وه‌ی خه‌یالی‌نی ئەو که‌لتانه‌ی کو‌مه‌لگا به‌ هه‌موو لایه‌نه‌کانیه‌وه نه‌یتوانیوه پڕی بکاته‌وه، هیوا‌یه‌کی نو‌ی بۆ به‌ دیاری به‌ی‌نیت. «له‌ ریا‌ه‌تی ر‌ووحیدا زۆر خیرا به‌ره‌و پیش چووم، ئەوان جه‌سته‌ت بجووک ده‌که‌نه‌وه و ر‌ووح‌ت گه‌وره [...] من بوومه‌ خاوه‌ن شتی‌ک که ژبان نه‌یدامی، که که‌سوکار نه‌یدامی [...] من بوومه‌ خاوه‌نی خودا، بوومه‌ خاوه‌نی خودای خو‌م، بوومه‌ خاوه‌نی خودا و ئیمانی خو‌م [...] من به‌هه‌شتم به‌ده‌ست هی‌ناوه، من بوومه‌ته‌ ئاغای خو‌ریه‌کان» (هه‌مان: ۲۳۲-۲۳۱).

ئه‌گه‌رچی ئاسۆ له‌ نیو قه‌لشتی پێکهاته‌دا شوناسی‌کی نو‌ی ده‌ست ده‌خات، واته‌ پاش پێکهاته‌نی قه‌یران و دژگه‌ری گوتاره‌کان شوناسی ده‌گۆرێت، به‌لام له‌ نیو گوتاری ئایینیدا زۆر جار ناچالاکه‌ و ته‌نیا ئەو شو‌نانه‌ ده‌گرت‌ه‌وه که پێشتر دیاری کراوه. گوتاری ئایینی که به‌ گوتاری زال دێته ئەژمار، پێشتر شو‌ینی سو‌ور‌ه‌ی خو‌ی دیاری کردووه. ئەم گوتاره به‌ هه‌لسازانی ئەو دالانه‌ی مه‌دلۆولیکی به‌ره‌ستیان نییه، قه‌لشته‌ واتایه‌کانی نیو ئەم گوتاره پڕ ده‌کاته‌وه و به‌م شیوه‌ دالی بۆش، سو‌ور‌ه‌ به‌ گوتاره‌وه ده‌دوور‌نێت. ئەو جیاوازی و ناها‌وچه‌شنییانه‌ی له‌ نیوان به‌رده‌نگه‌کانی ئەم گوتاره و چه‌مکه‌ جیا‌جیا‌کانیدا هه‌یه، ئەگه‌رچی به‌ته‌واوی ناس‌رێته‌وه، له‌ رینگ‌ی دالی بۆشه‌وه یه‌ کجار کال ده‌بێته‌وه و له‌ ئاکامدا چه‌شنیک یه‌ کپارچه‌یی به‌ سو‌ور‌ه‌ و پاژه پێکه‌ینه‌ره‌کانی گوتار ده‌به‌خشیت. ئەم هاوته‌ریبییه‌ سه‌ره‌تا له‌ پێناسه‌کردن و جو‌مگه‌به‌ندیی چه‌مک و وشه‌گه‌لێک وه‌کوو تاوان، مه‌رگ، ژیان، ژن، به‌هه‌شت و هه‌ندی چه‌مکی له‌م شیوه‌ پێک دێت و پاش

جینگىربوونى ئەم واتايانە، پانتايى ھەرىمى دالە بۆشەکانىش، ۋە کوو شەھىدى خودا، ئاغاي ھۆرىيە کان، شەيتان، فريشتە کان، ئيمان و ئەم چەشنە دالانە بۆشتر و بەرىنتر دەبنەۋە.

لەدوا رۆژەکانى رىيازەتى رۆچىدا، جەنابى موفتى بە ھەموو بەرەكەت و ھەيىبەتى خۆيەۋە، ھاتە لامان و گەتەگۆزى لەگەل کردىن، لەسەر بەردىك بەرانبەرمان ۋەستا و ۋەتى بۆ دابىن و پرسىي: ئىۋە چىن؟ ئىمە بە ھەموو دەنگمانەۋە گوتمان: مېروولەين. موفتى پرسىيەۋە بەرەو كوئى ملتان ناۋە؟ بەرەو كىۋى ئيمان. روى لە من كرد و پرسىي: ھەموو ژنانى دىنا چىي تۆن؟ من گوتم: خوشكمن. ئەو پرسى: زەماۋەند و ژنەپنات لە كوئىيە؟ من گوتم: ئەو دىنا لەگەل ھۆرىيە كانم. گوللا و عەنبەريان بەسەردا كردم، ۋەك زاوا بىم پىرۆزبايىيان لىكردم (ھەمان: ۲۳۲).

ئاسۆ لە نۆر گوتارى ئايىنىدا زۆر جار بىر لە رابردوو و كەس و كارى دەكاتەۋە و ھەست بە چەشنىك پەشىمانى و دوودلى دەكات. ئەگەرچى گوتارى ئايىنى بەو زنجىرە ھاوتەرىيىيەى لە واتاكان و سىستىمى دەلالەتتى خۆيدا بەدىي ھىناۋە، لە بەرانبەر ھەر چەشنە لادانىك رىڭگى دەكات؛ بەلام لەبەر ئەۋەى ھىچ كاتىك، تەنانت لە گوتارىكى بەھىز و زالىشدا، واتا بە تەۋاۋەتى جىگىر نايىت، پىي وايە دەرفەتتىك بۆ لادان لەم ھەلومەرجە و چوون بە ئاقارىكى تردا ھەيە. تەنانت لە كۆتايى رۆمانەكەدا كاتى باۋەش بۆ منداڵەكەى دەكاتەۋە، تا ئاستىكى زۆر جىگەى ئەو واتايانەى تىيدا پەرۋەردە كراۋە و لە سەرى راھاتوۋە، لەق دەيىت و بەرەو ئەو ئاراستەيە رادەكىشريت كە لەو رىچكەيە لادات و ئاراستەى خۆى بگۆرەيت.

۵- ئەنجام

رۆمانى كەوتنى ئاسمانەكان، دەپەرژىتە سەر چەندىن مژارى تايىبەت و كەمتر باسكراۋ، كە يەكە لەم بابەتانە پىكھاتنى گوتارىكە كە دالى بۆش و ئەو چەمكەنى لاكلاۋ پىناسەى دەكات، تىيدا دەورىكى بەرچاويان ھەيە. لەم توژىنەۋەيەدا بە خويندەۋەيەكى لاكلاۋيانە، لايەنە جۆرەجۆرەكانى ئەم گوتارە و چەمكەلىك ۋەكوو دالى بۆش، جومگەبەندى، سوۋرە، دژگەرى و ھىژىمۆنى لىك دراۋنەتەۋە. لەم دەقەدا سوۋرەكان دەگۆرپ و ھەلس و كەوت و بىر كەرنەۋەيان (بەتايىبەت ئاسۆ) تا كۆتايى بە يەك شىۋە نامىنەتەۋە. لەم توژىنەۋەيەدا چۆنەتى گۆرپان و پىكھاتنى سوۋرە لە نىۋەلشتى گوتارەكاندا لە رۋانگەى لاكلاۋە تاۋتوئى كراۋە و شىۋەى سەقامگرتن و جىگىر بوونى واتا لە بازەى گوتارەكان و دەورى گوتارى زال لە پىناسە كەرنى سوۋرە و ئەو شىۋىنگەيەى بۆ سوۋرە دەستەبەرى دەكات لىك دراۋنەتەۋە. ئەۋەى گوتارى زالى نىۋ كۆمەلگا بەلاۋەى ناۋە، كاتى دژگەرى دىتە ناراۋە، دەيىتە ھەپەشە لە سەر ئەو گوتارە زالە و جىگىربوونى واتا لاۋاز دەكات. گوتارى دژبەر، كە لەم رۆمانەدا گوتارى ئايىنى دەورىكى

بەرچاوی ھەبە، پێگەیی جیا جیا بۆ سووژە دەستەبەر دەکات و دەبێتە ھۆی پێکھاتنی دژایەتی؛ لە درێژەیدا ئەم دۆخەدا سووژە، واتە ئاسۆ، کە تووشی قەیران بوو، بەرەو لای ئەم گوتارە ڕادەکیشێت. کاتی ئاسۆ لەو بێ ئاکامی و شلەژاوییە بەرەو ناو گوتاری ئایینی ڕادەکیشێت، شوناسییکی نوێی بۆ دەستەبەر دەبێت و چەشنێک یە کپارچەیی پی دەبەخشی. بەلام لەبەر ئەوەی پێکھاتە هیچ کاتێک بە شێوەی تەواو ھەڵناسازێت، ھەندێ چالاکی و ئازادی لە کردووە و ھەلسۆکەوتی ئەودا دەبینرێت و دەرفەتێک بۆ پاشگەزبوونەوە و لادان دەردەخسێت. بەپێی ئەو پێناسانەی بۆ دالی بۆش خراوەتە بەردەست، لە ئاراستەی پێکھێنانی گوتاری ئایینیدا زۆر وشەیی پێنەنیدار بوونیان ھەبە کە دەوری دالی بۆش دەگێژن؛ ئەم دالانە بریتین لە ئیمان، شەھیدی خودا، ئاغای حۆرییەکان، دوو بالی نوور، شەیتان، فریشتەکان، مەئموورانێ خودا لە سەر زەوی، داوای بێینی ئازیزان لە بەھەشتدا، نووری سەر سەر؛ دەوری ئەم دالانە کە مەدلولیکی بەرھەستیان نییە، گریڤانی ئاسۆ بەو گوتارەوێیە کە بە جومگەبەندی ھێمانە جیا جیاکان، واتا و سنووری پێژەیی خۆی دەستەبەر دەکات و بۆ رێکخستنی ئەو سیستەمە پێویستە.

سەرچاوەکان

کوردی

ئەحمەدزادە، ھاشم (۲۰۱۶). «خوێندنەوێیەکی ناوەرۆکیانەی کەوتنی ئاسمانەکان». مەلپەری ئەندێشە. <https://www.andesha.org/?p=109> (ریککەوتی دەستپێراگەشتن، ۲۰/۱/۲۰۲۲).
جەمال غەریب، جەبار (۲۰۱۶). کەوتنی ئاسمانەکان. سلیمانی: ئەندێشە.
چیمان. «ھەلەکانی جەبار جەمال غەریب لە کەوتنی ئاسمانەکان (لە دیدی خوێنەرێک)». <https://www.youtube.com/watch?v=Yxq48RdFj8g> (ریککەوتی دەستپێراگەشتن، ۲۰/۱/۲۰۲۲).

رەسوول ئەبابەکر، خدر (۲۰۲۲). جەنگ و کاریگەراییەکانی لەسەر کۆمەلگە (توێژینەوێیەکی شیکاری ناوەرۆک، بۆ رۆمانی کەوتنی ئاسمانەکان و سەردەمی گریانی بەلقیسی جەبار جەمال غەریب. ھەولێر: زانکۆی سەلاحەدین.

سەجادی، بەختیار. (۲۰۲۲). فەرھەنگی زاراوەی رەخنەیی: ئینگلیزی-کوردی-فارسی. ھەولێر: مالی وەفایی.

مەجید، ھەزار. مەلپەری ناوھندی پۆشنییری ئەندێشە.

دهستپێڕاگەيشتن، ۲۰/۱/۲۰۲۲). <https://www.facebook.com/Andeshalib/videos/1247610041946654> (پیکههوتی

دهستپێڕاگەيشتن، ۲۰/۱/۲۰۲۲).

فارسی

احمدی‌راد، علیرضا و بختیار سجادی (۱۳۹۳). «خوانش لاکلائویی از ادی به شهر شعر می‌رود اثر ریچارد فورمن». *مجله‌ی نقد زبان و ادبیات خارجی*. دوره ۷، ش. ۱، صص. ۸۱-۹۷. آسابرگر، آرتور (۱۳۹۸). *تحلیل گفتمان کاربردی: فرهنگ عامه، رسانه‌ها و زندگی روزمره*. ترجمه حسین پاینده. چاپ دوم، تهران: مروارید.

تاجیک، محمدرضا و پریسا شکورزاده (۱۳۹۷). «تأملی بر امکان سوژه‌ی سیاسی با توجه به نظریه‌ی ارنستو لاکلائو». *رهیافت‌های سیاسی و بین‌المللی*. صص. ۷۳-۵۲. تیلور، استفانی (۱۳۹۷). *تحلیل گفتمان چیست؟ ترجمه عرفان رجبی و پدرام منیعی*. تهران: نویسه پارسی.

حاجلی، علی (۱۳۹۴). «فوکو، گفتمان، تحلیل گفتمان». *فصلنامه انجمن ایرانی مطالعات فرهنگی و ارتباطات*. ش. ۴۲، صص. ۸۷-۶۳.

رجبی، عرفان و جلال سخنور (۱۳۹۲). «جامعه ناممکن و بازگشت امر سیاسی در رمان بهشت (۱۹۹۷) اثر تونی موریسون». *نقد زبان و ادبیات خارجی*. دوره ۶، ش. ۱. صابرپور، زینب و محمدعلی غلامی‌نژاد (۱۳۸۸). «روابط قدرت در رمان شازده احتجاب». *پژوهش زبان و ادبیات فارسی*. ش. ۱۲، صص. ۹۹-۱۲۴.

فال اسیری، آرش (۱۳۹۴). «دموکراسی رادیکال و فراموشی ریشه‌ها». *سایت نقد اقتصاد سیاسی*. <https://pecritique.com/2015/06/27> (تاریخ دسترسی، ۲۰ دی ۱۴۰۰).

فرکلاف، نورمن (۱۳۷۹). *تحلیل انتقادی گفتمان، ترجمه فاطمه شایسته‌پیران و دیگران*. تهران: مرکز مطالعات و تحقیقات رسانه‌ها.

کرمانی، محسن و ابوالفضل دلاوری (۱۳۹۵). «از ایدئولوژی تا گفتمان: سوژه، قدرت و حقیقت». *علوم اجتماعی*. ش. ۷۴، صص. ۱۴۶-۱۰۹.

لاکلائو، ارنستو (۱۴۰۰). *پوپولیسم: درباره عقل پوپولیستی*. ترجمه مراد فرهادپور و جواد گنجی. تهران: مرکز.

لاکلاو، ارنستو و دیگران (۱۳۹۷). *تحلیل گفتمان سیاسی*. گردآوری و ترجمه امیر رضایی پناه و سمیه شوکتی مقرب. چاپ دوم، تهران: تیسرا.

لاکلاو، ارنستو و شانتال موفه (۱۴۰۰). *هژمونی و استراتژی‌های سوسیالیستی: به سوی سیاست دموکراتیک رادیکال*. ترجمه محمد رضایی. چاپ پنجم، تهران: ثالث.

میلز، سارا (۱۳۹۲). *گفتمان*. ترجمه فتاح محمدی. چاپ سوم، تهران: هزاره سوم.

یورگنسن، ماریان و لوئیز فیلیپس (۱۳۸۹). *نظریه و روش در تحلیل گفتمان*. ترجمه هادی جلیلی. تهران: نی.

English

Barrett, M. (1991) 'ideology, politics, hegemony: from Gramsci to laclau and Mouffe', in M. barret: *The politics of Truth. From marx to foucalult*. Cambridge: Polity Press.

Klages, Mary (2011). *Literary Theory: A Guide for the Perplexed*. London: Continuum.

Laclau, E. (1996). *Emancipation(s)*, London: Verso.

Laclau, E. (2005). *On Populist Reason*, London: Verso.